

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2005/06:25

Stenografiska
uppteckningar
2005/06:25

Fredagen den 17 februari

1 § Jordbruk och fiske

Jordbruksminister Ann-Christin Nykvist

Återrapport från ministerrådsmöte den 23 januari 2006

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 20 och 21 februari 2006

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Mötet är öppnat. Till att börja med vill jag hälsa Nyamko Sabuni välkommen som ny i EU-nämnden.

Vi hälsar jordbruksministern med medarbetare välkomna. Vi börjar med en återrapport från tidigare ministerrådsmöte.

Anf. 2 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Under A-punkten togs beslut om finansiering vid utbrott av fågelinfluensa. Vi hade gjort en politisk överenskommelse redan vid rådet i december 2005.

Det som är värdefullt i detta beslut är att det finns en finansiering, både när man så att säga destruerar fåglar med aggressivt virus och när man destruerar fåglar med det milda viruset, vilket gör systemet effektivare.

Sedan var det ett antal presentationspunkter. Ordförandeskapet presenterade sitt arbetsprogram. Och jag har gått igenom det här tidigare, och det är inga nyheter. Man lyfter fram konsolidering av CAP, frågor kring bioenergi, samexistens mellan GMO och konventionella grödor och fiskefonden. Och fågelinfluensan kommer förstås också att vara ett ämne under hela våren.

Sedan gick man in på handlingsplanen för biomassa. Och de flesta medlemsländerna välkomnade kommissionens arbete. Detta kommer nu att gå vidare, och det finns även på dagordningen för nästa möte.

Presentationer gjordes också när det gäller ekologisk produktion och geografiska ursprungsbeteckningar.

Enhällighet uppnåddes i en för Sverige knepig fråga. Det gällde det statliga stödet till lantbrukare på Cypern. Vi lade ned vår röst, tillsammans med Danmark, Nederländerna och Storbritannien.

Kommissionären Kyprianou presenterade också en aktionsplan för djurskydd, som också kommer upp här i dag. Och han gav en lägesrapport när det gäller fågelinfluensan.

Bland övriga frågor diskuterades det förväntade överskottet av socker under det kommande marknadsåret, vilket ju påverkar hur man ser på kvoter, och det har en koppling till reformeringen av sockersektorn.

Vi fick också rapporter när det gäller marknaden för fjäderfäkött i södra Europa. Det är också en punkt som kommer tillbaka under detta råd.

Anf. 3 ULF HOLM (mp):

När det gäller importskydd för exempelvis etanol står det *flera* medlemsstater. Är det oroande många medlemsstater, eller är det en minoritet? Kan det innebära problem längre fram? Jag utgår från att Sverige inte tycker att vi ska ha några importskydd.

Anf. 4 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Svaret på den frågan är att vi bedömer att det är ganska många som har haft den synpunkten. Det är svårt att bedöma exakt så att säga innan vi har kommit vidare i processen. Men man ska inte underskatta att det är ett antal medlemsländer som har den synpunkten.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner återrapporten.

Därefter går vi in på kommande ministerrådsmöte. Vi tar A-punktslistan sist och börjar med sockersektorn.

Anf. 6 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Tanken är att vi ska fatta beslut under det här mötet. Lagtexterna behandlas i rådsarbetsgruppen och i SJK för att förbereda beslutet. Vi räknar med att det blir en falsk B-punkt, inte en A-punkt, eftersom det är några medlemsländer som vill markera sin hållning.

När vi tog beslutet var det uppenbart att Grekland och Polen röstade nej. Nu hävdar Slovenien att man lade ned sin röst. Och det finns tydligen några problem också i Lettland och i Litauen. Men oavsett detta finns det fortfarande en kvalificerad majoritet för förslaget. Det bör inte vara några problem att kunna fatta beslutet vid detta råd.

En viktig fråga för svensk del är de omställningspengar som vi har fått till Öland och Gotland. Där har vi haft synpunkter på hur texterna är formulerade. Och vi är nöjda eftersom texten nu inte förutsätter att man helt slutar att odla sockerbetor, däremot att man slutar att odla socker, vilket ger ett utrymme för omställning till annan produktion med sockerbetan som bas, exempelvis energi. Det är vi nöjda med.

I övrigt kommer frågan om en förtida reduktion av produktionskvoterna upp eftersom vi har ett överskott och måste hantera detta.

Anf. 7 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Jag har några frågor som kanske mer rör konsekvenserna i Sverige. Den här reformen är ju nödvändig. Vi vet att detta kostar mycket pengar, och vi har ett stort överskott av socker, vilket vi har diskuterat här tidigare.

Av de två sockerbruk som vi har i Sverige har Danisco varslat att Köpingsbro, som ligger utanför Ystad, kommer att läggas ned. Det på-

verkar naturligtvis odlarna på Gotland eftersom deras sockerbetor går till hamnen i Ystad och sedan till Köpingsbro. Man säger också att konsekvenserna kanske kommer att bli att några från Arlöv blir permitterade. Man flyttar över verksamhet till Danmark. Detta får rätt stora konsekvenser.

Jag undrar hur jordbruksministern ser på det och hur man på ett bra sätt kan använda dessa pengar – 5 miljoner euro. Danisco har sagt att man vill sälja 10 % av kvoten. Finns det möjlighet att kommentera det? Kan man sälja kvoten när man redan har ett stort överskott?

Anf. 8 ORDFÖRANDEN:

Om jag har uppfattat saken rätt är det här något som ska återkomma sedan i diskussioner i miljö- och jordbruksutskottet. Men det får jordbruksministern svara på. Jag vill inte att vi nu startar en debatt om nästa steg. Men jordbruksministern får reda ut detta.

Anf. 9 ANNELIE ENOCHSON (kd):

Jag har precis samma fråga som Sven-Erik Sjöstrand. Jag undrar också vad detta får för konsekvenser i Sverige. Detta är ett reformbeslut. Precis som Sven-Erik Sjöstrand sade kommer ett av våra två sockerbruk att läggas ned på grund av detta beslut. Vi kristdemokrater har varit tveksamma till regeringens hållning i denna fråga. Nu ser vi konsekvenserna av det. Jag skulle också vilja ha ett svar på den frågan.

Anf. 10 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Kristdemokraterna öppnar igen för en diskussion om huruvida vi ska reformera EU:s jordbrukspolitik. Det förvånar mig. Det är klart att vi behöver gå igenom marknadsordningarna och få en hållbar jordbrukspolitik inom EU. Jag har haft stöd från riksdagen när det gäller den svenska positionen. Jag tycker att det är ett värdefullt beslut som har fattats, och vi vill försvara det beslutet vid det möte som jag ska åka till på måndag.

Syftet med beslutet är att få en konkurrenskraftig europeisk sockerproduktion. Vi har en överproduktion, och vi kan inte fortsätta att dumpa denna överproduktion på världsmarknaden med bidrag inom unionen. Vi måste få en sundare ordning. Det här är vägen till en sundare ordning.

Sedan har vi två frågor som vi måste hantera. Den ena frågan gäller utvecklingsländer som i dag producerar socker och påverkas av reformen. Vi ska ge ett särskilt omställningsstöd till dessa utvecklingsländer. Det finns i paketet.

Sedan är frågan hur vi ska hantera detta på hemmaplan. Det finns en komponent som innebär att om man lämnar tillbaka kvot finns det ett system som innebär att man får hjälp med sin omställning.

Vi har dessutom fått ett särskilt stöd för Öland och Gotland för att i mån av behov kunna göra en omställning som innebär att man inte behöver lämna tillbaka kvot.

Men hela idén bakom reformen är att vi ska reducera kvoterna för att kunna få en konkurrenskraftig sockerproduktion där det är goda förutsättningar att producera socker och att odla sockerbetor. Vi gör bedömningen att vi har goda förhållanden i Sverige.

Beträffande det sockerbruk som Danisco nu har aviserat att man vill lägga ned är det klart att det är upp till en bedömning när det gäller de

företagsekonomiska förutsättningarna. Nu har man förhandlingar med facket. Man måste sedan förhandla med odlarna om förutsättningarna för den framtida produktionen. Även staten kommer att ha en roll när det gäller den här reduceringen av kvoter och relationen mellan odlare och sockerbruk. Men det är någonting internt som inte har med EU-mötet på måndag att göra.

Anf. 11 ORDFÖRANDEN:

Tack för det klarläggandet.

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Nästa punkt handlar om landsbygdsutvecklingen.

Anf. 12 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Där har jag inte så mycket att tillägga. Det är ett antagande av de strategiska riktlinjerna för programperioden 2007–2013. Parlamentet röstade i går. Det innebär att arbetet med det nya landsbygdsprogrammet rullar vidare. Vi har en förordning. Vi får de strategiska riktlinjerna. Regeringen har lagt en skrivelse på riksdagens bord under den här veckan. Sedan ska vi också jobba med detaljerna. Jag har därför inga ytterligare kommentarer i den här delen.

Anf. 13 ORDFÖRANDEN:

Jag vill uppmärksamma ledamöterna på att ni fick detta från Europaparlamentet via mejl i går, och det finns på bordet.

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Nästa punkt handlar om bioenergi.

Anf. 14 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Det är en riktlinjedebatt. Här finns det flera delar i arbetet när det gäller en handlingsplan för biomassa. Det finns också beskrivet i underlaget till EU-nämnden. Det handlar både om en strategi för biobränsle och om en handlingsplan för biomassa.

Inför mötet på måndag har vi fått ett antal frågor. Det är tre frågor som ordförandeskapet vill ha svar på.

Generellt har Sverige välkomnat handlingsplanen, och vi tycker att det är positivt att öka både produktion och användning av bioenergi.

EU-nämnden har fått dessa tre frågor.

Den första frågan som har ställts till oss handlar om huruvida bioenergi är avgörande för att nå målet när det gäller andelen förnybar energi 2010, de tolv procenten.

Det är klart att vi tycker att detta är viktigt. Samtidigt vill vi påpeka att situationen varierar mycket i medlemsländerna. Sverige befinner sig ju mycket långt fram i utvecklingen. Andelen förnybar energi utgör 26 % av den totala energiförbrukningen – ungefär 17 % från biomassa, 10 % från vattenkraft, 1 % från sol och 0,2 % från vind.

Därför menar vi att det också är viktigt att vi tar hänsyn till nationella och regionala förutsättningar när vi går vidare i detta arbete. Men vi är mycket positiva till att främja samarbete och kunskapsutbyte.

Den andra frågan handlar om vad vi vill prioritera när det gäller EU-arbetet. Vi vill lyfta fram ett antal punkter. Jag tänker kortfattat nämna dem.

2005/06:25
17 februari

Vi tycker att det är mycket angeläget med forskning och utveckling för att också nå kostnads- och energieffektiva lösningar. Vi vill också framhålla att Sverige har flera pågående pilot- och demonstrationsanläggningar som är intressanta. Vi kommer också att nämna sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling, som ju är viktigt i sammanhanget.

Information och rådgivning är nästa prioriterade område. Här vet vi att intresset för att producera förnybar energi är stort i Sverige inom lantbruket, både när det gäller skogsråvara och råvara från jordbruket. Det är viktigt att ta vara på detta intresse. Då är information och rådgivning ett viktigt område.

En annan svensk prioritet är ökad låginblandning av etanol i bensin. Vi anser att det är viktigt att vi ser över direktivet om bränslekvalitet. Vad vi konkret vill ha är en möjlighet att öka låginblandningen av etanol i bensin från 5 % till 10 %. Det är det som vi vill ha.

Att förenkla reglerna för jordbrukspolitiken och förbättra villkoren för energigrödor tycker vi också är angeläget. Vi anser att en översyn av energigrödpremien är angelägen, både för att titta på regelverket och för att titta på själva premien i sig.

Den sista prioriterade frågan som vi vill lyfta fram är en översyn av regelverken kring de animaliska biprodukterna så att man inte glömmer dem. De är också intressanta i sammanhanget.

Den tredje frågan handlar om hur vi ser på drivmedel producerade inom EU som ett element för att nå målet om andelen biodrivmedel som vi vill ska utgöra 5,75 % år 2010. Här vill vi lyfta fram både den europeiska produktionen och importen från tredjeland. Bedömningen är ju att vi också behöver import för att nå detta mål.

Sedan finns det en fråga om vilken väg som man ska gå när det gäller de olika styrmedlen för att använda möjligheter till förnybar energiproduktion. Vi menar ett tillvägagångssätt som innebär att man satsar på marknadslösningar men också att man har ett lagstiftningsbaserat synsätt för att få en god effekt i det korta perspektivet. Men målet på lite längre sikt är att ha ett marknadsbaserat synsätt. Men i ett inledningsskede bedömer vi att vi behöver ha ytterligare några instrument för att påverka utvecklingen i rätt riktning.

Anf. 15 JAN ANDERSSON (c):

Jag vill haka på där ministern slutade, nämligen att det är oerhört viktigt att detta får en marknadsinriktning så att vi inte skapar en ny sockersituation, vilket ingen önskar på detta område.

Den andra frågan handlade om vilka saker som är viktiga för att skapa förutsättningar. Vi tror att det viktigaste är att man skapar långsiktighet i detta. Det är nämligen oerhört långa investeringar. Där man är osäker i fråga om förutsättningarna två, tre eller fyra år framåt vågar man inte göra en investering som kanske har 25 eller 30 års avskrivningstid.

För oss är nummer ett att skapa långsiktiga förutsättningar och tydlighet i detta system.

Sedan handlar det självklart om att få upp volymerna, alltså tydliga målsättningar när det gäller volymer så att marknaden vet att man har det att hålla sig efter.

När det gäller låginblandning av etanol har jag en fråga. För svensk del vet vi i dagsläget att det finns en stor del, eller ökande del, miljöbilar av de nya bilarna.

Om vi kommer så att säga i ett brytläge, där det inte är så viktigt med 10-procentsnivån utan att man så att säga hoppar över steget låginblandning och att det blir så pass mycket etanolbilar att vi kanske inte får en brist men att tillgången inte är så stor, hur fort hinner man då få fram nytt?

Jag har en sista fråga. När jag ser denna topp fem-lista kan jag konstatera att den svenska modellen med en tapp på varje bensinmack inte finns med. Varför finns inte den med?

Anf. 16 LENNART FREMLING (fp):

Jag tycker också att det är väldigt viktigt att vi främjar biodrivmedel, så att vi får en förnybar energiproduktion. Jag vill också understryka vikten av att vi väljer marknadslösningar. Därför är jag lite orolig för de kvantifierade mål som fanns med i EU-förslagen. Jag skulle därför vilja höra lite grann om hur diskussionen gick även vid tidigare möte om detta med att sätta procenttal, i varje fall så att det inte blir bindande för medlemsstaterna att nå vissa procenttal. Det bör vara marknadskrafterna som får styra de olika gränserna.

För övrigt vill jag understryka betydelsen av att man ökar gränsen för låginblandning i bensin från 5 % till 10 %. Då skulle jag vilja fråga: Hur snart kan man räkna med att detta direktiv kan komma att ändras? Kan man trycka på så att det händer någonting fortare? Det är ju alldeles klart att om man ökar gränsen till 10 % från 5 % får vi en mycket större flexibilitet i systemet. Även om vi kan ha många etanolbilar kommer man att kunna vara mycket mer flexibel. Det är ju en övre gräns på 10 %, så det är ingenting som säger att man måste upp till det och att man måste blanda in. Det ger ju en mycket större flexibilitet. Därför tycker jag att det är viktigt att det sker relativt snabbt.

Anf. 17 LARS LINDBLAD (m):

Jag kan börja med att instämma i hela Lennart Fremlings inlägg och i nästan hela Jan Anderssons inlägg, men jag är lite osäker på vart han är på väg i procentsatserna.

Jag tror, för att vara tydlig, att det är väldigt viktigt att vi driver 10-procentsgränsen. Bara för att väldigt många av de europeiska länderna har problem att ens komma upp till 5 % ska ju inte det vara ett hinder för länder som Sverige som ligger i framkant i fråga om detta. Därför tycker jag att det är en extremt viktig fråga att föra.

På kort sikt tror jag också att det kanske är en av de mer begåvade lösningarna att fördubbla användningen av etanol, och därmed tränga ut olja, att gå från 5 % till 10 %. Jag tycker att man ska lägga mycket energi på detta och inte ge sig för att vissa länder bara har nått upp till 2 % och knappt det. Länder som Sverige måste få möjlighet att gå vidare.

Jag håller med Lennart Fremling om att det sedan ligger ett väldigt stort ansvar på bilproducenterna att hantera detta. Det är klart att etanolen

inte alltid är lösningen på det hela, utan det är klart att vi måste få en livscykelanalys även på det. Men den frågan tycker jag att man ska prioritera.

2005/06:25
17 februari

Anf. 18 JAN ANDERSSON (c):

För att undvika missförstånd: Jag säger inte att vi inte ska driva 10-procentsnivån. Men jag önskar möjligen ett litet resonemang om hur kurvorna ser ut när det gäller tillgång och efterfrågan i fråga om detta.

Anf. 19 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Jag kan hålla med i mycket av det som har sagts. Det känns inte som om vi har olika uppfattningar. Det här är ju ett område där vi känner att vi har en potential i Sverige och där vi ligger väl framme när det gäller miljötekniken också, vilket är mycket spännande.

Målen och siffrorna kan alltid diskuteras. Och jag är nog inte den rätta att utveckla varför man har hamnat exakt på dessa målsättningar – 12 % år 2010 när det gäller förnybar energi och 5,75 % när det gäller biodrivmedel år 2010.

Ett dilemma i dessa sammanhang är att det ser väldigt olika ut i olika länder.

Men om jag håller mig till biodrivmedel kan vi konstatera att om vi ska uppnå 5,75 % år 2010 behöver vi gå från 5 % till 10 % inblandning för att nå detta mål inom unionen.

Det är klart att det händer mycket på den svenska marknaden när det gäller etanolbilar. De blir alltfler, och vi känner att det också finns en kommersiell marknad som fungerar för biltillverkarna. Samtidigt menar jag att det inte får bli ett hinder för att vi också går vidare från 5 % till 10 % eftersom vi känner att vi behöver den delen för att uppnå målet för unionen.

En översyn av direktivet ska göras under 2006. Det är på väg, och där ska vi förstås vara aktiva och arbeta för att gå från 5 % till 10 %.

Anf. 20 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Nästa punkt handlar om djurskydd och djurens välbefinnande.

Anf. 21 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Det är en hjärtefråga för Sverige. I december 2004 ställde jag en fråga till kommissionär Kyprianou och efterlyste den här handlingsplanen. Jag är därför väldigt glad att den nu har kommit och att vi ska få diskutera handlingsplanen på detta rådsmöte.

Det finns några reaktioner från andra medlemsländer som är lite oroande. Man försöker hitta problem i den tekniska hanteringen. Som jag uppfattar det är man inte riktigt beredd att gå in i sakdiskussionerna.

Till detta möte har vi fått tre frågor som vi ska svara på. Det är också för att tillgodose några tveksamma länder som ordförandeskapet har tagit fram dessa frågor.

En fråga handlar om miniminivåer och om de ska utvecklas vidare eller förändras, och om de ska basera sig på vetenskaplig kunskap och på socioekonomiska bedömningar.

Det är klart att vi tycker att det är värdefullt att man gör denna typ av undersökningar, att lyfta fram vetenskapliga rön och också de socioekonomiska konsekvenserna av ett förändrat djurskydd. Vi är därför positiva till att man går den vägen.

Sedan har vi också fått en fråga om huruvida ytterligare arter, ytterligare djurslag, ska täckas av EU-reglerna.

Det är klart att lantbrukets djur, mjölkkor och köttdjur, är någonting som vi prioriterar, men vi tycker att det är värdefullt om man också går vidare med andra djur.

En tredje fråga gäller om vi på ett bättre sätt kan informera de parter som har en roll i livsmedelskedjan. Upplysta och kunniga personer är naturligtvis en förutsättning för att det här ska fungera. Det tycker vi är värdefullt.

Vi fortsätter att ha en positiv hållning till detta och hoppas att andra medlemsländer också ska tycka att det är värdefullt att gå vidare i det här arbetet som ju är på en väldigt övergripande nivå. Det är inte här man tar ställning till detaljerna i de olika reglerna för olika djurslag.

Anf. 22 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Ordförande! Det här är något som vi i mitt parti också välkomnar. Den här handlingsplanen är väl försenad åtminstone ett år från kommissionens sida – kanske till och med två år, säger jordbruksministern. Jag är tacksam för att jordbruksministern har visat att vi ligger i framkant här i Sverige när det gäller den här frågan. Det är en frågeställning som lyftes upp 2004. Det välkomnar vi.

När man läser om de åtgärder som planeras är det mycket rapporter och konferenser. Det flyttar inte fram positionerna särskilt mycket. Kan vi från svensk sida lyfta fram frågan om transporttiderna, till exempel? Det har varit den mest aktuella frågan. Där bör det hända saker fram till 2010. Jag tror att djurskyddsrorelsen förväntar sig det.

Kan jordbruksministern tänka sig det?

Anf. 23 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Jag håller med Sven-Erik Sjöstrand om att just djurtransporterna är en mycket angelägen fråga. Vi har ju kämpat med den tidigare. Kommissionen ska nu komma tillbaka när det gäller transporttiderna. I uppdraget till kommissionen finns det en borte gräns. Jag kommer inte ihåg året. Det är fyra år från ikraftträdande av det beslut vi fattade senast – jag har lite svårt att säga exakt årtal.

Vi tycker i alla fall att kommissionen inte ska vänta till den sista tidpunkten. Vi driver på för att få översynen tidigare.

Det är en fråga som jag givetvis kommer att nämna i sammanhanget.

Parallellt med det arbetet pågår ju andra förändringar i regelverket, exempelvis när det gäller slaktkyklingar.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Anf. 25 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Det har ju inträffat händelser under den här veckan som har aktiverat EU-arbetet. Vi har en ordning som innebär att EU vidtar så kallade nöd-åtgärder i samband med upptäckt av det aggressiva fågelinfluensaviruset.

Smittan finns nu inom EU, och EU har vidtagit nödåtgärder. Det är SKL – den särskilda gruppen för livsmedels- och djurhälsa – som samlas. Chefsveterinärerna har där en central roll. Man bestämmer sig i den gruppen för åtgärder som handlar om att man inrättar skyddszoner när man har upptäckt en död vild fågel som har viruset. Det handlar om sanering och provtagning. Det handlar om att man inte får transportera ut fågelkött och fjäderfä från området. Det handlar om regler för jakten.

Man har också inom den här gruppen en diskussion om ytterligare generella åtgärder. Man har ett åtagande för de nationella myndigheterna att vidta åtgärder.

Beredskapen är god. Det här systemet förefaller att fungera väl.

Det finns en annan fråga som är oroande i sammanhanget. Det är utvecklingen i Asien och Afrika. Det finns behov av att stötta de länderna i arbetet med att försöka bekämpa fågelinfluensan. Det var en givarkonferens i Peking i jultid där bland annat Sverige bestämde sig för att bidra med pengar för åtgärder i Asien och Afrika och i länder där man har problem att hantera frågan.

Vi kommer att få en rapport om det aktuella läget från kommissionen vid mötet på måndag.

Anf. 26 ANNELIE ENOCHSON (kd):

Vi stöder svensk ståndpunkt här. Ministern tog upp frågan om Afrika och vilka konsekvenser det kan få om viruset kommer till Nigeria. Det är väldigt oroväckande. Har man levt där nere några år vet man hur nära man lever djuren och fåglarna. Det är otäckt om det har fått fäste och kan gå mellan människa och djur.

Vi har inom Kristdemokraterna föreslagit när det gäller smittskyddslagen att man skulle ta det här som en allmänfarlig sjukdom och att det ska vara anmälningsplikt enligt smittskyddslagen. Det är ju något vi får jobba med internt, som ministern sade tidigare.

Min fråga till ministern rör egentligen vaccin. Hur ser tillgången ut i Sverige och hur ser det ut inom EU? Nu är det väldigt nära inpå oss. För att jag ska känna mig tryggare skulle jag vilja veta hur man ser på det inom EU och hur tillgången är.

Anf. 27 BÖRJE VESTLUND (s):

Min fråga gäller flyttfåglarna. Det görs ju stora insatser för att testa ankommande flyttfåglar. Är det inte lite väl sent att testa de ankommande flyttfåglarna? Borde inte unionen testa flyttfåglarna när de kommer in i unionen så att vi inte får dem i hela unionen och upp till våra breddgrader?

Anf. 28 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Vid mötet på måndag är det jordbruksministrarna som kommer att diskutera de veterinära aspekterna på fågelinfluensan. Vi kommer inte att ta upp humanfrågorna.

Den bedömning som görs är att det som nu händer inom EU inte ökar risken för medborgarnas hälsa. Det här är en fråga som rör de veterinära förhållandena. Det handlar om att skydda de tama fåglarna från att komma i kontakt med de vilda fåglarna. Det är så smittan kan spridas.

Risken för oss människor är betydligt större i Asien och Afrika där uppfödningförhållandena är sådana att människor lever väldigt nära fåglarna. Om det här viruset förändras så att det får en sådan karaktär att det kan smitta mellan människor gör experterna bedömningen att det är i sådana delar av världen som det kan hända.

Bedömningen är att det inte är någon ökad risk för att människor ska bli sjuka.

Jag ska överlämna ordet till Socialdepartementets Anneli Eriksson när det gäller humanfrågorna.

Flyttfåglarna testas i respektive land. EU och andra internationella organisationer hjälper ju till när man får svårigheter. I Turkiet till exempel fick man mycket stöd av det internationella samfundet. Varje land har ansvar för att ta dessa prover.

I Sverige började vi ta prover redan under hösten. Vi har nu ett program för hur vi ska intensifiera provtagningen. Man vet tämligen väl hur flyttfåglarna rör sig när de flyttar söderöver och norröver. Därför planerar man nu var man ska ta proverna. Det är ett antal fågelsjöar framför allt i Västergötland och stråket över Öland. Det planerar expertmyndigheterna utifrån den kunskap man har om flyttfåglar. Man kommer att ta väsentligt fler prover nu under våren.

Anf. 29 Departementsrådet IRÉNE NILSSON CARLSSON:

När det gäller frågan om smittskyddslagen kan jag berätta att vi i departementet nu håller på att förbereda för att klassa fågelinfluensan som en allmänfarlig sjukdom. Vi räknar med att få ett förslag från Socialstyrelsen i början på nästa vecka. Vi har, som sagt, redan inlett det arbetet för att det här ska gå riktigt fort.

Sannolikt kommer vi att börja med en förordningsändring eftersom det är den snabbaste procedur som finns tillgänglig för oss.

Vacciner är en nationell fråga. Från svensk sida har vi aktualiserat frågan i det nordiska samarbetet. Vi har bedrivit ett samarbete med de nordiska länderna för att se om det där finns förutsättningar för en gemensam vaccinproduktion.

Det arbetet har hittills lett till att man har tittat på två huvudmodeller. En modell bygger på att man ska utgå från det danska Seruminstitutet, som är en statlig myndighet i Danmark där man producerar vacciner – dock inte influensavacciner. De kan tänka sig att göra det i framtiden. Då skulle man ha ett nordiskt samarbete kring det.

Det som vi har tittat på parallellt är att göra något i samarbete med privat industri. Där finns det ett svenskt initiativ att titta på förutsättningar för att ingå en PPP-lösning – *public-private partnership* – med industrin för att få tillgång till den senaste teknologin och bygga en vaccinproduktion för framtiden. Lars Rekke är utsedd som förhandlingsman.

Han kommer att leverera ett förslag i slutet av mars. Även det förslaget kan bli grund för ett nordiskt samarbete, om det finns intresse från de andra nordiska länderna för det.

2005/06:25
17 februari

Anf. 30 ANNELIE ENOCHSON (kd):

Jag räckte upp handen när jag hörde vad ministern sade. Jag tyckte att det var en lite aningslös hållning att säga att det inte finns någon ökad risk för människor och att det här egentligen bara handlar om veterinärfrågor.

När jag hör Socialdepartementet prata känner jag mig genast betydligt lugnare. Det var skönt att höra att man har tagit upp frågan om att det här är en allmänfarlig sjukdom och att man håller på med PPP-lösningar. Det låter som om Socialdepartementet är långt framme. Det låter väldigt bra. Jag tackar för den upplysningen.

Anf. 31 Jordbruksminister Ann-Christin Nykvist (s)

Jag vill kommentera när det gäller den veterinära sidan och informera om att fågelinfluensan redan är klassad som allmänfarlig enligt epizootilagen. Där finns de lagreglerna på plats.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner informationen. Finns det något att säga om övriga övriga frågor?

Anf. 33 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

På svenskt och danskt initiativ kommer vi att ta upp frågan om svartfisket i Barents hav. Där kommer vi från svensk och dansk sida att diskutera vad vi kan göra för att förbättra kontrollen framför allt när det gäller landningar av tredjelandsfartyg inom EU.

Jag har skickat brev till mina kolleger inom EU och till kommissionären Joe Borg. Jag kommer om en liten stund att träffa min norska kollega Helga Pedersen för att diskutera de här frågorna.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner även den informationen.

Då har vi frågan om WTO-förhandlingarna.

Anf. 35 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Jag har ingen ytterligare kommentar. Det finns inget ytterligare att berätta när det gäller WTO-förhandlingarna.

Anf. 36 ANNELIE ENOCHSON (kd):

När man läser handlingarna vill man gärna begripa vad det står. Det är en grundförutsättning för att vi ska kunna ha en diskussion.

Det står så här när det gäller den svenska ståndpunkten i fråga om WTO: Sverige bör verka för en ambitiös överenskommelse om modaliteter kan nås före april 2006.

Jag tycker att jag är hyfsat duktig på svenska språket, men jag slog ändå upp "modaliteter" för att vara säker på vad det innebär. Det stod: grad av visshet hos en utsaga. Då begrep jag ingenting.

Jag skulle vilja få förklarat vad det är som är svensk ståndpunkt.

Anf. 37 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Jag kan hålla med om att det kan vara olämpligt att använda den här typen av ord. I handelspolitiska sammanhang har det här ordet använts under hela Doharundan. Vi har kanske blivit lite slarviga och inte förklarat det ordet i varje dokument.

Det handlar i det här fallet om tullar och den typen av handelshinder där man bestämmer procentsatser och där det finns en hållning för hur man ska fasa ut det så att det ska bli så bra som möjligt för världshandeln.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Det står förklarat under Bakgrund vad som menas med modalitet. Nu lever vi med begreppet.

Där står det: näst intill färdig avtalstext.

Vi godkänner informationen.

Har vi något att säga om jordbruksrelaterad forskning?

Anf. 39 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Gruppen SCAR har fått nytt liv. Det tycker vi är bra. Det handlar om att förbättra koordinationen och de strategiska diskussionerna och samarbetet mellan medlemsländerna när det gäller forskning och kopplingen mellan forskning och ett vetenskapligt stöd för att utveckla den gemensamma jordbrukspolitiken.

Jag har inga ytterligare kommentarer.

Det kommer upp en fråga om tvärvillkor där kommissionen ska informera. Vi saknar information om vad den punkten innehåller. Jag har ingen kommentar där.

Situationen på fjäderfämarknaden kommer också upp. Det handlar om problemen med minskad konsumtion av framför allt kyckling inom EU och hur det påverkar producenterna. Konsumtionen av fjäderfäkött i Sverige är oförändrad. De svenska producenterna har ännu inte påverkats.

Det är en fråga som vi naturligtvis måste ha ögonen på och diskutera inom EU.

Det kommer ytterligare en övrig fråga på initiativ av Polen, där Sverige har ett intresse. Det är frågan om hur man definierar vodka och vilka ingredienser man får göra vodka på.

Länderna i det så kallade vodkabältet hävdar att vi har traditionella metoder och att vodka bör göras på potatis eller spannmål. Det är Sverige, Finland, Polen och de baltiska länderna stödda av Danmark, Tjeckien och Slovakien som tar upp den här frågan.

Det finns de som vill göra vodka på vin. Det är det diskussionen handlar om. Vi tycker att man ska jämföra detta med vad man har för krav på whisky exempelvis.

Anf. 40 ORDFÖRANDEN:

Det verkar som om nämnden instämmer.

Vi har en A-punkt som handlar om Isle of Man och importlicens för får- och nötkött.

Finns det någon fråga på det?

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Det finns inga övriga A-punkter.

Vi tackar jordbruksministern och medarbetare och önskar trevlig helg.

2005/06:25

17 februari

2 § Utbildning, ungdom och kultur (Utbildning)

Statssekreterare Kerstin Eliasson

Återrapport från ministerrådsmöte den 14 och 15 november 2005 Information och samråd inför ministerrådsmöte den 23 februari 2006

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar Kerstin Eliasson och medarbetare välkomna. Vi börjar som vanligt med en återrapport.

Anf. 42 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON:

Ordförande! Jag tänkte först återrapportera kort vad som avhandlades på ministerrådsmötet den 14–15 november. Det viktigaste ärendet var där förslaget till beslut av Europaparlamentet och rådet om inrättande av ett integrerat åtgärdsprogram för livslångt lärande 2007–2013, där en partiell politisk överenskommelse antogs.

Som för flera andra program kvarstår alltså en diskussion om budget och budgetrelaterade aspekter. De här frågorna kan som bekant inte lösas förrän ett beslut om EU:s budget har fattats.

En rådsresolution avseende den högre utbildningens bidrag till Lissabonmålen och rådsslutsatser avseende färdighets- och kompetensutvecklingens roll för att främja Lissabonmålen antogs också vid det rådsmötet.

Jag tänkte nu gå vidare till det formella ministerrådsmötet som är nästa vecka.

Anf. 43 ORDFÖRANDEN:

Vi ska bara se om det finns några frågor från ledamöterna om återrapporten. Om inte så godkänner vi den, och går in på kommande ministerrådsmöte. Vi väntar med A-punktslistan till sist och börjar med det här som handlar om

”Dags att lägga in en högre växel”, Lissabonstrategin.

Anf. 44 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON:

Jag tänkte inte gå in närmare på de två presentationspunkterna på dagordningen, det vill säga punkt 3 om kommissionens vårrapport och punkt 7 om meddelandet om en ny ramverksstrategi för flerspråkighet.

Anf. 45 ORDFÖRANDEN:

Om det inte finns några frågor från ledamöterna godkänner vi den informationen och går till punkt 4.

Anf. 46 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON:

Den beslutspunkt som alltså finns på agendan rör utbildningsministrarnas och kommissionens rapport till Europeiska rådet. Utbildningsministrarna har sedan år 2000 varit starkt involverade i Lissabonprocessen, och arbetet har intensifierats under senare år.

Uppföljningen av arbetet sker med hjälp av lägesrapporter som antas gemensamt av kommissionen och ministerrådet. Med hjälp av indikatorer och riktmärken följs utvecklingen. Samtidigt pågår flera aktiviteter för att

dra nytta av goda exempel och framför allt för att vi ska kunna lära oss mer av varandra.

Rapporten är alltså den första som på ett kvalitativt sätt redogör för hur medlemsländerna har arbetat med de gemensamma målen för utbildningssystemen och vilka framsteg som har gjorts sedan processen startade.

Rapporten innehåller också kvantitativa data som med hjälp av indikatorer och riktmärken, som man på engelska brukar kalla för *benchmarks*, redogör för utvecklingen. Till rapporten bifogas även ett kortare, mer politiskt, meddelande, där några väsentliga områden lyfts fram där ytterligare ansträngningar behövs för att målen ska uppnås.

Anf. 47 PER BILL (m):

Det här är en ganska viktig fråga. Jag har vid flera tillfällen påpekat att det är mångfalden som är Europas styrka – att franska universitet är franska i sin stil, att Oxford är Oxford och att Cambridge förblir Cambridge. På samma sätt är det med de fina svenska universitet och högskolor som vi har.

Vi var därför ganska oroadade ett tag när EU försökte med genuin koordinering – jag tror att det var det ordet som man använde för att försöka platta till och ta bort mycket av de skillnader som fanns.

Ur svensk synvinkel – och där tror jag att vi numera är överens – ska man både ha mångfalden och samtidigt försöka underlätta rörligheten. Tycker ni att rapporten speglar det på ett bra sätt? Kan man säga att de mer politiska slutsatserna på slutet följer den svenska ståndpunkten på det sättet?

Anf. 48 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON:

Jag tycker inte att man kan se någon motsättning i det. Det är alldeles riktigt som Per Bill säger – det är inte fråga om någon likriktning av utbildningssystemen. Det är någonting som vi ofta framhåller från svensk sida. Det här är snarast det att man har vissa mål och kompetenser som man vill uppnå, och så ser man efter hur länderna har uppnått dem. Det kan naturligtvis finnas olika sätt i olika länder att uppnå målen.

Men samtidigt vill jag säga att om vi kan lära någonting av något annat land om hur de uppnår sina mål kan väl det vara bra.

Anf. 49 PER BILL (m):

Jag tror att *benchmarking* är ett alldeles utmärkt sätt att göra detta. Men man ska inte alltid vara säker. Jag har träffat rektorer och vice rektorer på Oxford och Cambridge, och de var lagom intresserade av Bologna-processen. Det var inte någonting som de tänkte ägna någon större uppmärksamhet. Om det var några som var så tokiga att de ville göra delar av utbildningen utanför dessa två ställen så fick de möjligen göra det, men ...

Ibland kan det också vara så att ett framstående resultat från ett land snarare beror på egensinnighet från universiteten än att man springer omkring och tjoar över Bologna-processens och Lissabons storhet.

2005/06:25
17 februari

Anf. 50 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.
Nästa punkt rör nyckelkompetenser för livslångt lärande.

Anf. 51 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON:

Det är alltså ett erfarenhetsutbyte kring kommissionens förslag till rekommendation om grundläggande färdigheter eller nyckelkompetenser, som ordföranden säger här.

Frågorna som ställs i ordförandeskapets underlag är generella. De öppnar i första hand upp för en diskussion om hur de grundläggande färdigheterna ska kunna uppmärksammas i medlemsländerna.

Själva förslaget, det vill säga beslutstexten i rekommendationen, är inte uppe till diskussion. Det är inte heller färdigbehandlat i rådets arbetsgrupp. Därför skulle vi vilja återkomma i ärendet mer i sak inför ministerrådsmötet i maj, då en politisk överenskommelse förväntas antas.

Anf. 52 ANNELIE ENOCHSON (kd):

Jag har bara en allmän kommentar. Vi har gått igenom detta. Jag är inte alls så vidare kunnig på utbildning, utan det är egentligen en annan person som sitter på den här stolen i vanliga fall. Men när man läser igenom texten känns det på något sätt som att man saknar fokus.

När man tar upp nyckelkompetenserna tar man upp ett, två och tre och så sitter någon och säger: Det borde vara med och det borde vara med! Och så blir det åtta stycken.

Det är lite svårt ibland när det blir för många grejer. Jag kan uppleva att allt det här ändå ska upplevas på något sätt. När man kommer till punkt 6 tar man bland annat upp indikatorerna, att det kommer att kosta pengar och så vidare. Jag kan förstå att man vill skicka data till varandra och att man vill ha ett visst erfarenhetsutbyte. Men alla de här sakerna kostar ju pengar! Det är horder av tjänstemän som kommer att sitta och göra detta någonstans.

Jag är alltså lite fundersam över alltihop, men det kanske är dumt av mig. Det kanske bara visar min negativa inställning till EU.

Anf. 53 NYAMKO SABUNI (fp):

Jag tänkte egentligen bara fråga en sak. Det gäller punkt 5 – lära att lära. Vad innebär den och vad innehåller den? Jag tycker att jag förstår de andra punkterna rätt så väl. Men just det här lära att lära förstår jag inte riktigt vad det står för.

Anf. 54 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON:

När det gäller den första kommentaren är det klart att det är ganska mycket med de här åtta punkterna. Men samtidigt tror jag att de är viktiga i sig. Jag ska be Peter Johansson att särskilt kommentera punkten 5, lära att lära, och vad den innebär för någonting.

Men visst är det riktigt att en hel del av det som görs inom EU faktiskt kostar pengar. Det är sant. Det gör det i arbetstid för både kommissionen och rådet och även för medlemsländerna. Vi har ju alltid en inställning att det är bra om medlemsländerna är med. Vi vill ju vara med och påverka. Det tycker jag är viktigt att säga.

Därför är det naturligtvis också – ibland i alla fall – befogat att man ställer de här frågorna: Vad kostar detta, vad kommer det att innebära i tid och så vidare? Man måste väga det mot den nytta som man tror att man kan få ut av ett sådant arbete. Jag tycker att det är en allmänt klok inställning till detta.

Samtidigt är det kanske många gånger svårt att säga: Nej, vi vill inte ha det här för det kostar för mycket! Jag vet faktiskt inte om det har hänt någon gång på utbildningssidan. Men vi kommer kanske in på det under punkten övrigt när det gäller det europeiska institutet EIT, som jag gärna vill göra några kommentarer till.

Peter kanske vill säga något om punkten lära för att lära?

Anf. 55 Ämnessakkunnige PETER JOHANSSON:

Jag kommer från Utbildningsdepartementet, Internationella sekretariatet.

Jag håller med ledamoten om att lära-att-lära-kompetensen är ganska diffus. Det man försöker formulera är ett sätt att säga hur individen kan förbereda sig för sitt livslånga lärande och ta till sig de möjligheter som finns i samhället och som samhället erbjuder under livet. Man ska själv kunna identifiera vilken kunskap man behöver och framför allt kunna hitta vägen till informationen antingen via att söka information på ett bra sätt eller att använda sig av olika vägledningsinstrument och vägledare för att hitta informationen.

Men kompetensen som sådan är ganska diffus. Detaljerna i de olika åtta nyckelkompetenserna är någonting som det pågår diskussion om i rådets arbetsgrupp. Förhoppningsvis kan vi få en bättre formulering i slutändan.

Anf. 56 ULF HOLM (mp):

När man tittar på de definitioner som finns ser man att de är allmänt hållna. Om man läser kommissionens försvar av subsidiaritetsprincipen blir man lite bekymrad. Där slås det fast att det finns en europeisk referensram. Jag kan inte hitta något sådant. Alla de här punkterna är nationell politik, men man försöker göra det till något slags EU-fråga och så slår man fast att detta inte står i strid med subsidiaritetsprincipen. Men det gör det faktiskt.

Jag har ingenting emot de allmänt formulerade definitionerna, men frågan är om detta bör ligga på EU-nivå. Där är nog svaret nej.

Anf. 57 NYAMKO SABUNI (fp):

Herr ordförande! Om det är den typ av kompetens som gäller hur vi kan söka vidare information tror jag att det är viktigt att inte den här punkten blir som en huvudpunkt tillsammans med de andra. Jag utgår från att det här är någonting som man gör när man väl har kärnkunskapen färdig; då kan man lättare lära sig hur och vad man ska söka. Detta får inte bli en huvudpunkt. Det är bra om man har med sig det.

Anf. 58 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON:

Jag kan bara säga att den mer generella kommentar som man ofta kan göra och som har kommit upp i EU-nämnden många gånger är just: Vad är mandatet för kommissionen och EU i de här frågorna?

Jag vill bara understryka igen att vi är mycket försiktiga när det gäller det. Vi betonar ofta det här när det är någonting som kommissionen försöker föreslå. När vi ser att det är en tydlig nationell fråga markerar vi det och säger att kommissionen inte ska ägna sig åt det.

Därför är många av de sakerna som man håller på med av typ *benchmarking* – att göra jämförelser mellan olika länder, att kunna lära av varandra och så vidare. Det är viktigt att man håller på den balansen och gränsdragningen mellan vad som är kommissionens mandat och vad som är medlemsländernas. Det är väl en allmän kommentar.

Jag tycker att det var en klok kommentar om punkt 5 – lära att lära. Man kanske ser först senare hur det ska definieras.

Jag har inte några andra kommentarer till det som sades.

Anf. 59 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Nu kommer vi till en Europeisk indikator för språkkunskaper.

Anf. 60 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON:

Den här punkten är uppe på rådsmötet som en policydiskussion. Den diskussionen ska försöka ge en vägledning i de fortsatta förhandlingarna på arbetsgruppsnivå.

I korthet handlar det om att medlemsländerna ska komma överens om definitionen av indikatorn och hur arbetet med datainsamling ska ske. När detta är avklarat ska ministerrådet ge kommissionen i uppdrag att fortsätta att utveckla en indikator för att på europeisk nivå kunna jämföra kunskap i främmande språk.

Beslut i frågan kommer att fattas vid ministerrådsmötet i maj. Vi ber då att få återkomma till nämnden i frågan.

Anf. 61 PER BILL (m):

Det här är säkert också ett vällovligt initiativ, men det finns risk att det här är början till jordbrukspolitikens avarter där man ska definiera vad en banan är, hur böjd den får vara och så vidare.

Det ter sig ofarligt nu, men ha de kritiska glasögonen på i diskussionen!

Anf. 62 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON:

Det kommer vi absolut att ha. Samtidigt kan man kanske säga att det här har lite att göra med den punkt som Per Bill tog upp tidigare, nämligen det mångkulturella Europa. Det är inte bara fråga om att vi ska lära oss engelska för att kommunicera med varandra, utan det kan ligga ett värde i att man faktiskt lär sig fler främmande språk. Det är det som ligger bakom de här tankarna.

Anf. 63 PER BILL (m):

Jag tror att det är väldigt bra om vi får in mer språk i skola, högskola och så vidare. Det tror jag inte att det finns någon diskussion om. Frågan är dock om en indikator på EU-nivå kommer att bidra så värst mycket till denna flerspråkighet och så värst mycket till att få bättre fart på Lissabonprocessen. Mycket av de här sakerna härstammar ju från Lissabonstrategins idéer om att vi ska bli bättre än USA på tillväxt och så vidare.

Jag är inte säker på att den här indikatorn kommer att vara något gigantiskt språng. Jag tror att en patentlag på EU-nivå är ganska ordentligt mycket viktigare. Men vi får väl se.

Anf. 64 ULF HOLM (mp):

Jag delar många av synpunkterna i Per Bills inlägg.

Det finns en viss skillnad mellan detta och att säga att det är viktigt att lära sig främmande språk. Jag håller med om att det är viktigt, men hela dokumentet handlar om att man ska lära sig ett främmande språk i form av ett EU-språk. Om jag lär mig hindi så räknas inte det på EU-byråkraternas sätt, för det ligger utanför EU. Det vänder jag mig mot. Jag tycker att det är viktigt att man lär sig många språk i den globala världen.

Anf. 65 AGNETA LUNDBERG (s):

Jag tycker att det är viktigt att se på vad man säger här. Vad är flerspråkighet? På s. 94 står det: Att uppmuntra språkinläring och främja språklig mångfald i samhället, att främja en sund flerspråkig ekonomi och att ge medborgarna tillgång till Europeiska unionens lagstiftning, förfaranden och information på deras egna språk. Det är viktigt ur en demokratiaspekt!

Anf. 66 ULF HOLM (mp):

Ja, men samtidigt måste man lägga in något annat i detta. Frågan är om det kommer att betyda att EU-lagar inte kommer att översättas till alla officiella språk. Den diskussionen förs ju också. Man vill minska antalet språk i EU-administrationen därför att det är så många översättningar. Jag är livrädd för att det är den vägen man nu går och att det är därför det är viktigt att man ska lära sig fler språk.

Anf. 67 ORDFÖRANDEN:

Den där diskussionen kan vi säkert föra i all oändlighet. Men när det gäller lagstiftningen finns det inga sådana förslag.

Anf. 68 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON:

Jag tror inte att jag behöver kommentera det här. Men den kommentar som gjordes här senast om flerspråkighet gäller egentligen meddelandet om ett nytt ramverk för flerspråkighet. Det är en fråga som egentligen inte kommer att diskuteras vid mötet.

Anf. 69 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar då att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

För punkt nr 7 är det ingen föredragning. Om det inte finns några frågor godkänner vi informationen.

Punkterna 8 och 9 föredras av Agneta Karlsson. Övriga frågor, finns det något att säga om dem?

Anf. 70 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON:

Jag vill bara nämna frågan om ett europeiskt teknikinstitut; jag tror att det kallas för teknikinstitut på svenska. Det är ett förslag som kommer att presenteras nu på ministerrådsmötet. Det är en informationspunkt, och det kommer inte att bli någon diskussion om den.

Jag vill bara säga att det finns en stor skepsis från svensk sida när det gäller detta förslag. Syftet med det hela har varit mycket otydligt från början. Man har gått ut till medlemsländerna, framför allt till universitet, och frågat: Vad tycker ni att ett sådant här institut skulle kunna vara?

Det är alltså en märklig hantering. Om man skapar ett sådant institut, som troligtvis – vi vet inte ännu – skulle vara ett nätverk av universitet i Europa där man eventuellt skulle ta bort vissa delar från de universiteten och skapa något nytt institut i EU är vi dessutom väldigt rädda för att det kommer att ta pengar från ERC, det vill säga European Research Council. Det har vi ju kämpat mycket för att få igenom. Vi är oerhört skeptiska mot detta och gör vårt bästa för att uttrycka denna skepsis, också tillsammans med andra länder.

Anf. 71 PER BILL (m):

Utbildningsdepartementet verkar vara på helt rätt spår.

Anf. 72 ANNELIE ENOCHSON (kd):

Jag stöder också den åsikten. Var väldigt skeptisk!

Anf. 73 ORDFÖRANDEN:

Då godkänner vi informationen. Om det inte finns några A-punkter tackar vi Kerstin Eliasson med medarbetare.

Anf. 74 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar Agneta Karlsson och medarbetare välkomna och börjar med en återrapport från tidigare ministerrådsmöte.

Anf. 75 Statssekreterare AGNETA KARLSSON:

Herr ordförande och ledamöter! Först vill jag säga att Lena Hallengren tyvärr inte kunde komma hit i dag. Jag är här i hennes ställe.

Under det förra rådsmötet, den 14–15 november, behandlades tre saker. För det första var det ett beslut av parlamentet och rådet när det gäller inrättandet av programmet Aktiv ungdom. För det andra var det ett utkast till rådsresolution om implementering av den europeiska ungdomspakten. För det tredje var det en diskussion om hur Europa kan närma sig sina unga medborgare eller vice versa.

När det gäller programmet Aktiv ungdom kunde reservationerna från Portugal och Italien lyftas. Efter det kunde rådet komma till en så kallad partiell politisk överenskommelse om programmet.

Utkastet till rådsresolution om implementering av den europeiska ungdomspakten och främjandet av ett aktivt medborgarskap antogs enhälligt utan diskussion.

Det fördes också en diskussion på temat om hur Europa kan föras närmare sina unga medborgare. Merparten av medlemsstaterna gjorde inlägg i den diskussionen. Ett bärande tema var vikten av att arbeta för social inkludering av unga. Alla unga ska känna sig delaktiga.

När jag var här förra gången hade flera av er frågor om situationen i Frankrike. Det gällde upplöppen i Paris och flera andra städer. Flera av medlemsstaterna vid rådsmötet gjorde mer eller mindre direkta kopplingar till situationen i Frankrike. Flera var också bekymrade över att många ungdomar inte känner sig delaktiga i EU. De känner inte att de kan påverka. De var också negativa i de folkomröstningar som hölls om EU:s nya konstitution.

I flera inlägg, bland annat Frankrikes, underströks också att EU på ett mycket tydligare sätt måste kunna visa att man levererar konkreta resultat för unga människor.

Programmet Aktiv ungdom nämndes också som ett konkret och bra exempel på hur EU kan verka för social inkludering. Det svenska inlägget, liksom flera andra, fokuserade på vikten av social inkludering och på att ge alla ungdomar samma möjligheter till utbildning, arbete och bostad. Det är en grundförutsättning för att unga ska kunna bli aktiva medborgare.

Dessutom nämndes stödet till ungas egen organisering och lokala ungdomsråd som exempel på hur Sverige verkar för att ungas inflytande kan stärkas.

På EU-nivå nämndes också vikten av att säkerställa ungas inflytande i de olika processer som pågår, till exempel Lissabonprocessen och även arbetet med den så kallade plan D – demokratiplanen.

Anf. 76 ORDFÖRANDEN:

Om det inte finns några frågor godkänner vi återrapporten och går in på kommande ministerrådsmöte.

Först har vi punkt 8, som handlar om det nya partnerskapet för tillväxt och sysselsättning.

Anf. 77 Statssekreterare AGNETA KARLSSON:

Punkten utgår från kommissionens årliga framstegsrapport angående Lissabonprocessen som presenterades den 25 januari.

I en bilaga till den har kommissionen gjort en analys av hur ungdomspakten reflekteras i de olika medlemsstaternas nationella reformprogram. Där konstateras i bilagan att det har gjorts en del framsteg när det gäller ungdomars situation, men att det fortfarande krävs mycket aktiva åtgärder för att paktens mål ska kunna uppnås.

Tolv medlemsländer refererar till ungdomspakten i sina nationella program, men inte särskilt djupgående, kan man säga. Sverige lyfts fram som det enda land som särskilt har konsulterat ungdomar i samband med att man har tagit fram det nationella reformprogrammet.

Denna högre profil som ungdomsfrågorna har fått genom att man har kopplat dem till Lissabonstrategin innebär också en utmaning för ungdomsministrarna. Det österrikiska ordförandeskapet har därför föreslagit att ungdomsministrarna på mötet nästa vecka ska diskutera olika aspekter på hur ungdomspakten verkligen kan genomföras. De frågeställningarna handlar bland annat om hur unga som har mindre möjligheter kan integreras på arbetsmarknaden, hur man kan stärka ungdomsperspektivet i Lissabonstrategin både innehålls- och processmässigt och om vilka åtgärder ministrarna föreslår för att unga och ungdomsorganisationer ska kunna involveras i arbetet med paktens.

Det svenska inlägget kommer att fokusera på den första frågan framför allt – om hur unga med färre möjligheter bättre kan integreras på arbetsmarknaden med utgångspunkt i olika svenska satsningar som sker. Det gäller inte minst inom ramen för den särskilda ungdomssatsning som regeringen nu diskuterar.

Ministern kommer också att ta upp en del åtgärder som är särskilt riktade till unga personer med funktionshinder.

Anf. 78 ORDFÖRANDEN:

Då kan vi anse både åttan och nian föredragna, om jag fattar det rätt.

Anf. 79 Statssekreterare AGNETA KARLSSON:

Nej, det var bara åttan.

Anf. 80 PER BILL (m):

Det är väl ungdomsarbetslösheten som är den stora utmaningen, och inte att ungdomsministrarna får lite fler frågor på sitt bord. Det kanske man ska konstatera ändå.

Det gäller att även här försöka att lära av de länder som har lyckats. Det kanske ibland rör sig om regioner också. Min fråga gäller *benchmark*-studier, som vi ju använder på många andra håll när det gäller Lissabonstrategin. Hur ser det ut för ungdomsfrågorna?

Anf. 81 NYAMKO SABUNI (fp):

Folkpartiet har en lite annorlunda syn än regeringen när det gäller huruvida alla måste studera på högskolan eller inte. Men om vi ska lösa ungdomsarbetslösheten är det viktigt att ungdomar som inte kan eller vill ha högskolebehörighet också ges möjligheter. Vi tycker att det skulle vara viktigt om man bar med sig just det här med möjligheter till yrkesutbildningar på gymnasiet, lärlingsutbildning och yrkesutbildning också efter gymnasiet.

Är det någonting som man har reflekterat över så här långt?

Anf. 82 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

I informationen framkom det att Sverige lyfts fram som det enda land som har konsulterat ungdomar. Det är glädjande att vi har gjort det som land. Men vilket är motivet till att de andra länderna inte har gjort det? Jag tycker att det är oroande att man tar fram rapporter, gör underlag, sitter och har möten och dryftar viktiga frågor och att ungdomarna inte blir kontaktade.

Anf. 83 Statssekreterare AGNETA KARLSSON:

Jag börjar med frågorna bakifrån. Ett av skälen som man har anfört är tidsbrist – att man inte hann. Man kan tycka att det är ett ganska dåligt skäl. I övrigt vet jag faktiskt inte. Det är ju roligt att Sverige är framgångsrikt, men man skulle naturligtvis önska att fler gjorde så.

På EU-nivå finns det en del tankar, och där har man också gjort en del. I december hade man en särskild ungdomsvecka med ungdomsorganisationer på EU-nivå, där även Ungdomspakten var en fråga som var uppe. Men det är klart att det vore önskvärt att fler länder gjorde så.

När det gäller 50-procentsmålet för högskolan är det regeringens uppfattning att alla ungdomar ska ha möjligheter till arbete och utbildning oavsett vilken form av utbildning de väljer.

Riksdagen har redan fattat beslut om förändringar av gymnasieskolan som kommer att genomföras från nästa höst. Det innebär bland annat en förstärkning av yrkesutbildningarna och också en lärlingsutbildning på gymnasiet.

Dessutom arbetar statsrådet Lena Hallengren med förbättringar av den eftergymnasiala yrkesutbildningen just för att fler ska ha möjlighet att satsa på yrkesutbildning också efter gymnasiet. Yrkesutbildning är en av många frågor som ingår i Ungdomspakten, där både arbete och utbildning finns med.

När det gäller att lära av dem som lyckats och *benchmarking* ingår, precis som Per Bill säger, ungdomar också i Lissabonstrategin. Inom ramen för det arbetet följer man upp utvecklingen för olika åldersgrupper, kvinnor och män, ungdomar och äldre. Det är ett fortlöpande sådant arbete.

Anf. 84 PER BILL (m):

Jag har en kort följdfråga. Många gånger kan det vara specifika regioner inom ett land där man lyckas mycket bättre med ungdomsarbetslösheten än man gör i landet som helhet. Har ni tittat någonting också på sådant?

Anf. 85 Statssekreterare AGNETA KARLSSON:

I rapporterna som länderna lämnar till rådet lyfter man fram goda exempel. Det sker både inom ramen för Lissabonstrategin och inom Ungdomspakten. Förra året hade man just ett särskilt utbyte om ungdomssysselsättningen. Jag kan inte nu nämna något särskilt exempel. Men syftet är helt klart att kunna ta del av goda exempel från andra länder.

Anf. 86 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner informationen.

Vi går till punkt nr 9 om genomförandet av den europeiska pakten för ungdomsfrågor.

Anf. 87 Statssekreterare AGNETA KARLSSON:

Det är klart att frågorna hänger ihop. Här har det österrikiska ordförandeskapet presenterat ett utkast till slutsatser angående hur Ungdomspakten ska implementeras. Det ska sedan skickas vidare till vårt toppmötet i mars. Slutsatserna grundar sig på framstegsrapporten, som jag nämnde tidigare.

Man pekar på ett antal områden där medlemsstaterna har redovisat vissa insatser men där arbetet med Ungdomspakten kan stärkas. Då är det just övergången från utbildning till arbete, främjande av ungas entreprenörskap, inkludering av unga med färre möjligheter på arbetsmarknaden och också insatser för att minska antalet unga som lämnar skolan i förtid.

Det man kan konstatera är att de områden i pakten som verkar ha fått mindre genomslag i medlemsländernas nationella program handlar om ungas rörlighet och också hur man kan göra det lättare att kombinera arbete och familj för unga människor.

Man föreslår i utkastet ett generellt förstärkt arbete med pakten. Man understryker också vikten av att involvera ungdomar i arbetet med pakten. Det är frågor som Sverige också har fört fram som viktiga. Därför kan vi stödja utkastet till slutsatser.

Anf. 88 NYAMKO SABUNI (fp):

När man talar om ungdomar är det viktigt att komma ihåg att det finns unga människor som invandrar till Sverige, eller till Europa i det här fallet, vid senare ålder. Jag själv invandrade till Sverige som tolvåring. Det finns särskilda problem med den typen av unga människor.

Det gäller språket. De unga börjar senare i skolan, kommer till gymnasiet utan färdiga språkkunskaper och saker försvåras. Sedan kanske de lämnar gymnasiet med ofärdiga betyg, och så vidare. På det sättet får de det svårt att komma ut på arbetsmarknaden. Är det någonting ni bär med er?

Anf. 89 Statssekreterare AGNETA KARLSSON:

I de satsningar som regeringen nu gör på grundskolan och gymnasieskolan handlar väldigt mycket om att satsa på de skolor och de områden där det finns särskilda problem och där man har hög andel elever som inte klarar gymnasiet. I det ligger väldigt ofta att de har problem med det svenska språket. Det ingår i de satsningar som regeringen gör.

Anf. 90 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt. Då har vi klarat av alla frågor. Vi tackar Agneta Karlsson med medarbetare och önskar en trevlig helg.

2005/06:25

17 februari

**4 § Rättsliga och inrikes frågor
(Inrikes)**

Statsrådet Barbro Holmberg

**Återrapport från ministerrådsmöte den 1 och 2 december 2005 samt
från informellt ministermöte den 12-14 januari 2006**

**Information och samråd inför ministerrådsmöte
den 20 och 21 februari 2006**

Anf. 91 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar Barbro Holmberg och medarbetare välkomna. Vi börjar med en återrapport från tidigare ministerrådsmöte. Varsågod.

Anf. 92 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Jag tänkte säga några ord om dels RIF-rådet som ägde rum i december, dels det informella rådet som ägde rum i Wien i mitten av januari.

Om jag börjar med mötet i december nådde vi en politisk överenskommelse om strategin för arbetet med RIF-frågor inom ramen för EU:s yttre förbindelser. Syftet med strategin är som ni vet att öka effektiviteten i de åtgärder som man vidtar i förhållande till tredjeländer.

Det handlar naturligtvis också om att öka samstämmigheten och samordningen av insatser. Hur det praktiskt ska gå till tänkte jag återkomma till. Det är också en punkt som ska diskuteras på nästa rådsmöte.

Vad vi också diskuterade i december var det som ordförandeskapet kallade för en global ansats till migration, *global approach to migration*. Det var en uppföljning av Europeiska rådets möte i Hampton Court som hade ägt rum tidigare under hösten.

Det var ett meddelande som kommissionen hade kommit med och som delgavs väldigt sent, vilket vi också påpekade. Jag tror inte att vi hade fått det meddelandet när jag informerade nämnden förra gången. Jag tror att det kom dagen innan mötet.

De frågor som togs upp under diskussionen var till exempel hur EU ska samarbeta mer effektivt med tredjeländer för att bekämpa den illegala migrationen. Det handlar om hur man ska samarbeta bättre med ursprungsländer och transitländer framför allt i Afrika men också EU:s grannländer i öst. Det gäller också hur vi ska bli bättre rustade för att hantera stora migrationsströmmar till EU.

På basis av diskussionerna som fördes på RIF-rådet antogs det rådsslutsatser om global migrationshantering som behandlades av Gaerc, rådet för yttre förbindelser, och som slutligen antogs av Europeiska rådet i december. Det har statsministern återrapporterat till riksdagen i samband med detta.

När det sedan gäller det informella RIF-rådet i Wien som ägde rum den 12–14 januari hade ordförandeskapet tagit fram två diskussionsunderlag just på migrationsområdet. Det första tankepapperet handlade om möjligheterna att samarbeta bättre, alltså praktiskt samarbete mellan medlemsstaternas asylmyndigheter. Det tänkte jag återkomma till. Det finns också med på dagordningen.

Det andra diskussionspapperet från ordförandeskapet handlar om hur EU ska förverkliga den strategi som jag nämnde tidigare, det vill säga strategin för arbetet med rättsliga och inrikes frågor i samarbete med

tredjeländer. Den här diskussionen kretsade delvis kring just migrationsfrågor, men mycket handlade också om justitiefrågor.

Vad vi betonade från svensk sida i diskussionerna är att det är en väldigt ambitiös strategi som greppar över väldigt mycket. För det första kräver det en ordentlig finansiering. För det andra kräver det att man gör verkliga prioriteringar. Annars kommer det inte att bli någonting alls. Det är för brett.

Vi menade att man måste prioritera i första hand grannländerna till EU, det vill säga grannländerna i Afrika och i öst, till exempel västra Balkan och Ryssland. Det som vi också bör prioritera är IT-brottslighet, människohandel och migrationshantering.

Vi betonade också att det är väldigt viktigt att när man har insatser och åtgärder i förhållande till tredjeländ måste det också samordnas med FN och det vi gör via FN i de här frågorna.

En annan fråga som vi lyfte fram var vikten av att EU nu samordnar sin ståndpunkt inför högnivådialogen i FN om migration och utveckling, som nu kommer att äga rum i september. Det handlar väldigt mycket om de positiva aspekterna av migration och att man lyfter fram den delen.

Anf. 93 GUSTAV FRIDOLIN (mp):

Jag undrar om ministern på något sätt kunde utveckla hur hon och regeringen på mötet förde fram att man skulle prioritera samarbetet med EU:s grannländer i förhållande till migrationshantering, som det nämndes.

Tidigare har Sverige med rätta varit kritiskt mot de olika pilotprojekt som funnits just på området samarbete om migration med EU:s grannländer. Det gäller frågorna rörande uppsamlingsläger som varit på agendan, och om jag förstår Italiens regering rätt är de inte heller bortförda från agendan.

Anf. 94 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Diskussionerna handlar över huvud taget inte om några uppsamlingsläger. Vad det handlar om är hur vi tillsammans ska arbeta med grannskapspolitiken helt enkelt för att stärka våra grannländer när det gäller kapacitet. Det gäller att bygga upp migrationspolitiska ordningar och få en lagstiftning på asylområdet, och så vidare. Det ska göras i samarbete med FN. Det är vad vi säger i alla olika sammanhang. Vi har inte varit emot att man samarbetar med FN i våra grannländer för att bygga upp kapacitet. Vi är tvärtom väldigt mycket för att vi arbetar tillsammans med FN både i norra Afrika men också i de andra grannländerna.

Anf. 95 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner återrapporterna.

Vi går in på kommande ministerrådsmöte. Den första punkten är punkt nr 8 om uppbyggnad av strukturer som engagerar medlemsstaternas asylmyndigheter.

2005/06:25

17 februari

Anf. 96 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Enligt Haagprogrammet är ett av sätten för att vi ska nå fram till en gemensam asyl- och migrationspolitik att vi förstärker det praktiska samarbetet mellan medlemsstaternas asylmyndigheter. Utifrån detta ska kommissionen lägga fram och arbeta fram ett meddelande om hur man ska utveckla samarbetet.

Det meddelandet kommer att presenteras på rådsmötet. Det är alltså en informationspunkt. Vi har inte fått materialet. Tanken är att det ska antas av kommissionen i dag. Vi vet inte riktigt vad det kommer att innehålla. Om det kommer att bli en diskussion kring detta kommer Sverige att ställa sig positivt till att vi har ett utökat samarbete på asyl- och migrationsområdet.

Vad som också är viktigt att betona när det gäller att utveckla ett samarbete, vilket jag också betonade vid de förra mötena, är att vi har nationella system. Det ska handla om ett informationsutbyte och att vi koordinerar våra insatser. Det ska inte handla om att vi ska få någon gemensam myndighet. Den betoningen avser också Sverige att göra.

Anf. 97 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Det är bra att ministern i varje fall sade att det inte var någon gemensam myndighet utan ett samarbete. Om man utbyter bra exempel är det alltid till en fördel. Man kan lära av varandra. Ett samarbete kan ibland tyvärr också bottna i att man lär av dem som har det sämst. Det är inte ett bra samarbete. Det hoppas jag att vi ska undvika i det här fallet.

Nu har vi inget material här, och det känns konstigt. Om man ser på till exempel avvísningar har det ibland varit uppe här att man ska kunna koordinera och samarbeta och göra avvísningar tillsammans. Är det sådant som kommer att vara på agendan i den här frågan?

Anf. 98 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Det här med att man ska kunna utbyta erfarenheter om bra exempel är sådant som är viktigt. Jag tror också att det kan vara viktigt att utbyta erfarenheter om dåliga exempel. Man lär sig av både de goda och de dåliga erfarenheterna.

Det handlar inte om den typen av praktiskt samarbete. Det har varit diskussioner om det i andra sammanhang. Det handlar mer om information, lagstiftning, praxis och den typen av saker och koordination i olika sammanhang.

Vi har inte materialet ännu från kommissionen. Det är svårt att veta exakt vad det är man föreslår på det här området.

Anf. 99 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner informationen.

Nästa punkt är också en informationspunkt. Det handlar om förteckning över säkra ursprungsländer.

Anf. 100 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Det här är också en informationspunkt där kommissionen ska redovisa sitt arbete med den förteckning över ursprungsländer som anses säkra och som vi har kommit överens om i det så kallade asylprocedurs-

direktivet. Enligt det direktivet, som nämnden säkert kommer ihåg, ska EU-staterna anta en gemensam sådan förteckning, och rådet ska fatta beslut om en sådan förteckning.

Till att börja med var det tänkt att den förteckningen skulle antas tillsammans med direktivet. Det var också förhandlingar om en sådan förteckning. Jag tror att det var i början av hösten 2004. Men det gick inte att över huvud taget enas om någon förteckning. Vad som hände var att vi antog direktivet, och så sköt man förteckningen på framtiden.

Vad kommissionen nu kommer att redovisa är hur man arbetar. Det finns alltså inget förslag som vi har att ta ställning till. Vi kommer att få veta hur och när vi kommer att få ett sådant förslag.

Anf. 101 JAN ANDERSSON (c):

När det gäller upprättande av listan över säkra länder är vi starkt kritiska till det. Jag undrar lite över hur regeringen ser på urholkandet av den individuella asylrätten som blir följd av det.

Anf. 102 GUSTAV FRIDOLIN (mp):

Jag har delvis samma fråga. Vi hade ett visst medhåll, som jag minns, från EU-nämnden enligt och från regeringen om att den här typen av listor innebär en fara för just den individuella asylrätten. Man ser i första hand på vilket land en person kommer ifrån och inte på vilka asylskäl personen anför.

Därför förutsätter jag att den svenska linjen i den här frågan ska vara att det över huvud taget inte ska komma någon lista till stånd, och i det fall det kommer en lista till stånd ska den innehålla så få länder som möjligt.

Anf. 103 CARL B HAMILTON (fp):

Från Folkpartiets sida har vi tidigare varit väldigt tydliga. Vi betonar detta med individuell prövning och är motståndare till listan. Nu har vi ett beslut om att listan ska upprättas.

Det är lite det som Jan Andersson och även Gustav Fridolin var inne på. Hur kan vi minimera den skada som detta beslut som har gått oss emot skulle kunna åstadkomma? Det är den omedelbara frågan.

Både Folkpartiet och regeringspartiet är tillsammans med möjligen några andra här för en gemensam asyl- och flyktingpolitik i Europeiska unionen. Det vore intressant om migrationsministern kan något reflektera över den här typen av konflikt som uppkommer.

Vad ska vi ha för strategi för att förverkliga en sådan politik samtidigt som vi har den här typen av beslut att delta i?

Anf. 104 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Vad det väldigt mycket handlar om är att skilja på den diskussion vi hade om listor för säkra tredjeländer. Där var diskussionen att vi skulle ha en lista med säkra tredjeländer, det vill säga att om en person kom från ett säkert tredjeland skulle den personen avvisas utan någon som helst prövning. Det var vi emot. Det var många med oss som var emot det. Någon sådan överenskommelse finns inte.

2005/06:25
17 februari

Det här handlar om en lista, en förteckning, som ska vara ett stöd i den individuella prövningen. Det är inte tänkt att det ska ske någon generell prövning när det gäller de länder som finns på den här förteckningen. Det står väldigt tydligt i direktivet att det ska vara individuella prövningar.

Man säger att man ska kunna ha en presumtion i den individuella prövningen när det gäller de länder som är uppsatta på listan. Om man tar till exempel Schweiz eller något annat land kan presumtionen i den individuella prövningen vara att det är ett säkert land. Men en individuell prövning ska göras. Det var också det som gjorde att vi kunde gå med på att det skulle upprättas en sådan lista.

Den här listan kommer också att få betydelse. Vissa länder har en sådan lagstiftning att man måste ha ett stöd i en sådan lista för att kunna använda ett snabbt förfarande, en snabbprocedur. Vi har det i vår lagstiftning. Vi kan också genomföra väldigt snabba förfaranden. Men vi gör inte det utifrån listor, utan vi gör det utifrån individuella bedömningar. Om det är uppenbart ogrundade ansökningar kan också vi ha ett mycket snabbt förfarande. Andra länder är beroende av den här typen av förteckningar för att kunna ha ett sådant snabbt förfarande.

Sedan till Carl B Hamiltons fråga om att vi ska ha en gemensam politik. Den här typen av listor är någonting som är främmande för oss. Vi har inte den typen av listor, och vi kommer inte att använda den typen av listor.

När vi vet att det ska vara en individuell prövning kan det vara bra att vi också får lägga våra synpunkter på vad en sådan lista ska innehålla och vilka kriterier som det ska vara. På det sättet kan man säga att det också kan bidra till att höja nivån på den europeiska asyl- och migrationspolitiken.

Anf. 105 GUSTAV FRIDOLIN (mp):

Jag vill bara för nämnden och för ministern klargöra att jag är fullt medveten om skillnaden mellan en lista över säkra så kallade tredjeländer och den lista som vi nu diskuterar. Jag vidhåller dock att den typen av presumtion som ministern tar upp innebär just att man riskerar att kullkasta den individuella asylrätten på sikt.

I Sverige har vi en rätt stor enighet om att asylhantering mer och mer ska likna annan rättshantering. Vi håller på att göra den största reformen på asylområdet någonsin och överflytta asylhanteringen till domstol just av det skälet.

Jag tror dock att vi skulle ha väldigt svårt att i riksdagen få någon sorts gehör för att man vid en anmälning av en viss typ av brott ska ha presumtionen att den anmälningen är riktig. Så hanterar man så klart inte brottmål. Vi gör alltid en individuell bedömning.

På samma sätt ska man göra om någon gör en asylansökan, det vill säga göra en individuell bedömning av den personens fall utan att ha en presumtion om att denna bedömning ska sluta på endera sättet. Just presumtionen riskerar så klart att färga beslutet. Det är en oro för oss som värnar den individuella asylhanteringen.

Jag kan också understryka, med tanke på tidigare inlägg, att detta är just sådant som bevisar problematiken med att ha gemensam asylpolitik i EU.

Anf. 106 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Jag håller med Gustav Fridolin när han tidigare sade att ska vara så få länder som möjligt på en sådan lista. Det tror jag är nödvändigt. Det måste vara absolut säkra länder.

Vi vet också att det finns stora regionala skillnader i ett land. Det kan man se på Turkiet. För en del år sedan hade vi många kurder som kom hit till Sverige. En del blev avvisade. Det stod i avslagsbeslutet att vederbörande kanske inte kunde åka till kurdiskt område utan skulle åka till andra delar av Turkiet.

Så är det ju väldigt ofta. De stora regionala skillnaderna som finns i ett land kan få konsekvenser. Vad är ett säkert land? Är Kina ett säkert land, där hundratusentals människor drabbas och skickas i arbetsläger? Hur många skickas tillbaka?

Vilka kriterier anser i så fall migrationsministern ska gälla? Kan du lyfta fram det för nämnden? Det är väldigt viktigt när vi inte själva har papperen. Vilken möjlighet har UNHCR, FN-organ eller Amnesty att titta på det? Lyssnar ni på vad de anser vara säkra länder?

Anf. 107 ORDFÖRANDEN:

Jag vill uppmärksamma ledamöterna på att asylprocedurdirektivet är utskickat. Där finns kriterierna med, om ni vill fördjupa er.

Anf. 108 CARL B HAMILTON (fp):

Det talas om presumption. Presumptionen i brottmål är att människor är oskyldiga. Det finns en presumption.

Är målet för vår verksamhet att Sverige ska ha den finaste asylpolitiken i hela världen, eller är det att Europa ska ha en bättre asylpolitik än vad det har nu? Jag tror faktiskt att det för världens flyktingar är viktigare att hela Europa har en bättre politik än att just Sverige har den allra bästa politiken.

Anf. 109 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Jag ska bara säga till ordföranden att jag är medveten om att asylprocedurdirektivet har skickats ut. Vi fick det sent i går kväll. Det är ett rätt stort direktiv. Vi som kanske inte arbetar med de här frågorna alltid är kanske inte så hjälpta av det.

Jag har tyvärr inte haft möjlighet att läsa allt som står i asylprocedurdirektivet. Vi har ett långt möte i dag. Det är orimligt för oss i de mindre partierna att hinna med och göra det om man är själv. Det är därför jag ville att migrationsministern kanske lite skulle kommentera den svenska ståndpunkten.

Anf. 110 ORDFÖRANDEN:

Min avsikt var bara att inte starta en debatt om det som vi redan har fattat beslut om. Men jag förstår Sven-Erik Sjöstrands bevekelsegrunder.

Anf. 111 GUSTAV FRIDOLIN (mp):

Sven-Erik Sjöstrands fråga är högst relevant. Även om man har fastlagt generella kriterier för hur listan ska fungera blir det upp till varje regering när sedan listan ska fastställas att tolka dessa kriterier och att

precisera dem för att klargöra vilka länder som ska finnas på listan. Där förutsätter jag att den svenska regeringen har en position och ett genomtänkt tänkande om hur dessa kriterier ska tolkas. Det vore intressant att höra.

Anf. 112 ORDFÖRANDEN:

Den frågan kommer inte att avgöras på det här ministerrådsmötet. Det är en fråga som kommer att återkomma till riksdagen. Jag försöker att smälta av här så att vi inte svävar ut. Det här kan vi diskutera hur mycket som helst.

Anf. 113 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Som en kort kommentar till det Carl B Hamilton sade menar också jag att om man ser flyktingpolitiken utifrån flyktingars perspektiv är det oerhört viktigt att vi deltar i arbetet att få en gemensam asyl- och migrationspolitik.

Sedan gäller det frågan om listorna och kriterierna. Som Gustav Fridolin säger kan varje land tolka kriterierna som det vill. Om vi inte har en gemensam lista och diskuterar kriterierna tolkar varje land exakt som det självt vill. Man kan se det som en fördel att vi kan vara med i de diskussionerna än att vi lämnar över den diskussionen helt och hållet till varje land. Det är inte så att om vi inte har listorna kommer inte några länder att använda dem. Det är sådant som faktiskt används.

När det gäller kriterierna förstår jag Sven-Erik Sjöstrands invändning här. Det är mycket att sätta sig in i. Det är någonting som vi redan har tagit ställning till och som rådet har fattat beslut om. Vi har diskuterat asylprocedursdirektivet, men det var ett tag sedan. Jag förstår att man inte kan hålla det aktuellt.

Om man väldigt kort ska sammanfatta kriterierna är det att landet ska vara rättsstat. Det är det första. Det andra är att landet ska respektera principen om *non-refoulement*, att man inte ska skicka tillbaka människor där de riskerar förföljelse. Sedan finns det lite utvecklat. Om man ska sammanfatta det i två punkter är det de viktiga kriterierna.

Anf. 114 ORDFÖRANDEN:

Finns det några fler frågor? Om det inte finns det godkänner vi informationen.

Vi går till punkt 10 om det europeiska migrationsnätverket.

Anf. 115 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Det gäller det europeiska migrationsnätverket. Det har diskuterats väldigt länge om hur vi ska förbättra information och statistikarbetet inom EU. Det har pågått en sådan diskussion i över tio år.

Som ett resultat av den diskussionen bildades Europeiska migrationsnätverket år 2002. Syftet är att förbättra tillgången till information och framför allt utbytet av statistik. Det startade som en pilotverksamhet. Den pilotfasen ska nu avslutas under detta år. Det är vad grönboken nu har utvärderat.

Jag ska bara säga några ord om det europeiska migrationsnätverket. Det innehåller så kallade nationella kontaktställen. I Sverige är det Stat-

istiska centralbyrån. Det lägger ut information på en databas där man lägger in forskningsrapporter, propositioner, lagtexter och så vidare som andra länder kan ha tillgång till.

Vi välkomnar naturligtvis kommissionens grönbok. Vi stöder också ett fortsatt arbete med ett migrationsnätverk. Det gör vi just därför att tillgången till information och statistik mellan länderna är väldigt viktig. Den är som det ser ut nu ganska bristfällig. Jag tror att migrationsnätverket kan bidra till att förbättra det högst avsevärt.

Anf. 116 GUSTAV FRIDOLIN (mp):

Miljöpartiet stöder ej regeringens linje och anser inte att Migrationsnätverket ska fortsätta. Redan när det här bildades sade vi i EU-nämnden att vi inte tror på den här typen av statistikutbyte. För det första kan man ifrågasätta på vilket sätt det ingår i EU:s uppgift att syssla med det, och för det andra ser vi i dag en klar *race-to-the-bottom* inom EU, där olika länder sakta men säkert inför regler som gör att de tar emot allt färre asylsökande.

Jag vet att verklighetsbeskrivningarna här skiljer sig mellan Miljöpartiet och regeringen, men jag vill för nämnden markera att vi inte stöder regeringslinjen.

Anf. 117 ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Nästa punkt rör ömsesidighetsmekanismen vad gäller undantag från viseringskrav.

Anf. 118 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Just det. Tanken är att rådet ska anta slutsatser om det som man kalla reciprocitetsmekanismen på viseringsområdet. Bakgrunden är naturligtvis att det finns ett intresse av att det finns en ömsesidighet mellan de krav på visering som EU ställer på tredjeland och det landets krav på EU-medborgare.

Det gjordes en ändring förra året där vi sade att medlemsstater ska anmäla länder som inte tillämpar den här reciprociteten, varefter det sedan är kommissionens uppgift att påtala detta för tredjeland och inleda förhandlingar med landet i syfte att åstadkomma full reciprocitet.

Syftet med att nu anta de här rådsslutsatserna är att sätta ytterligare press på de tredjeländer som alltså inte tillämpar ömsesidiga viseringsregler. I de här slutsatserna nämns vissa länder, till exempel Brasilien, USA och Kanada. Det är så att säga ett stöd i kommissionens arbete med att förhandla med de länder som alltså inte tillämpar de ömsesidiga reglerna.

Anf. 119 ORDFÖRANDEN:

Det finns inga frågor från ledamöterna. Då konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Ni noterar också att den här finns lite längre bak, så vi har klarat av punkt nr 3. Det är precis samma punkt.

Men vi går över till punkt nr 12 som rör avgifter för ansökan om visering.

Anf. 120 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Det är en intensiv debatt som nu pågår. Det är Frankrike som har föreslagit att viseringsavgiften ska höjas från 35 till 60 euro.

Frankrike har, kan man säga, rent administrativa argument för det. Man menar att vi har bestämt att viseringsavgifterna ska ses över kontinuerligt. Vi har också bestämt att viseringsavgifterna i princip ska täcka medlemsstaternas utgifter vad gäller hantering av viseringsansökningar. Man menar att nu inför vi också VIS, viseringsdatasystemet, och därför är det motiverat att höja avgiften. Det är så att säga argumentationen.

En majoritet av länderna stöder Frankrike i detta, men det är också många som är helt emot att man höjer viseringsavgifterna. De som är emot pekar väldigt mycket på de politiska komplikationerna med detta. Sedan har då diskuterats olika kompromisslösningar, bland annat att man ska kunna höja avgiften successivt och att de länder som vill ska kunna höja nu i september och att de andra länderna ska kunna komma efter.

Vi har lagt oss så att säga på en mellannivå här. Å ena sidan accepterar vi naturligtvis att man höjer viseringsavgiften utifrån de rent administrativa argumenten. Den ska ses över och kostnadsutvecklingen ska följas. Men å andra sidan menar vi också att det definitivt har utrikespolitiska dimensioner att göra en sådan här höjning, och därför bör vi absolut inte ta beslut om detta nu. Det här måste också gå till utrikesministrarna. Det här måste också diskuteras i Gaerc innan vi får tillbaka frågan. Vi menar också att man inte ska höja viseringsavgifterna nu utan att man ska koppla en sådan höjning till när vi faktiskt genomför och inför detta viseringsdatasystem. Det är förslaget till den svenska hållningen.

Anf. 121 CARL B HAMILTON (fp):

Bakgrunden är ju också det här att man inför biometri och kanske andra förbättringar i dokumentationen, och det höjer kostnaderna. Då är frågan: Hur ska det här fördelas mellan dem som vill komma hit och dem som är här, det vill säga vi själva – Frankrike, Sverige och andra länder. Då kan man ju välja den här franska linjen att det bara är de som vill komma hit som får bära den ökade kostnaden. Den andra linjen är att säga att vi håller kostnaden oförändrad för dem som vill komma hit och tar hela den här kostnaden själva. Det är ju så att säga vi som har hittat på den förbättrade standarden på dokumentet. Det är alltså en rent fördelningspolitisk fråga. Jag tycker att den administrativa argumentationen bara döljer att det är en fördelningsfråga mellan människor som vill komma hit och våra skattebetalare.

Då är det ju så att det kan synas något blygsamt med en höjning till 60 euro, men med tanke på att genomsnittslönen i till exempel Moldavien är 100 euro i månaden är ju detta en väldigt hög kostnad.

Jag skulle nog föreslå att Sverige byter hållning och helt går emot en höjning tillsammans med en del andra länder. Det är Folkpartiets ståndpunkt.

Anf. 122 GUSTAV FRIDOLIN (mp):

Miljöpartiet delar Folkpartiets ståndpunkt i den här frågan. I andra sammanhang talas det om behovet av just en ökad fungerande invandring till Europa för att möta de utmaningar vi gemensamt står inför. Då sänder det här ut helt fel signaler.

Anf. 123 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Detsamma gäller Vänsterpartiet. Vi delar också Folkpartiets åsikt här. Vi tycker att det är en våldsamt höjning. Det är många som inte har råd med det och kan då inte komma hit även om de har skyddsbehov.

Anf. 124 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Jag kan hålla med om att man å ena sidan kan se det här som en blygsam höjning och om att det å andra sidan helt klart är en väldigt stor höjning, från 35 till 60 euro. Det är ju inte riktigt 100 %, men nästan, så det är en väldigt stor höjning.

Vi har inte över huvud taget diskuterat nivån. Vad vi har sagt är att vi måste stå fast vid de tidigare besluten att viseringsavgifterna ska följas och att man ska anpassa dem utifrån den kostnadsutveckling som vi har. Men den höjningen ser jag är för stor.

Det här måste läggas på framtiden när vi vet mera hur det ser ut. Diskussionen bör tas upp längre fram när vi har viseringsdatabassystemet och sådana saker på plats. Då kan man föra diskussionen om en höjning och också nivån på en sådan höjning.

Anf. 125 ORDFÖRANDEN:

Det innebär att vi säger nej till höjning i dag, och att frågan eventuellt återkommer.

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Då är vi nere på punkt 4, om jag är rätt underrättad, under den gemensamma kommittén på ministernivå. Det är samma som punkt 12 – det är dubbelt där också. Då är vi klara med det.

Finns det några övriga frågor?

Anf. 126 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Det är en fråga som eventuellt kan komma upp under en lunchdiskussion, som jag bara vill säga några ord om.

Som nämnden säkert kommer ihåg var det reaktioner från vissa medlemsstater på den spanska regulariseringen. De reaktionerna ledde i sin tur till att vi bestämde att vi ska utbyta information till varandra innan man genomför stora förändringar på migrationsområdet. Vi uppdrog då till kommissionen att komma med ett förslag. Här har kommissionen nu kommit med ett förslag som eventuellt kan komma upp som en lunchdiskussion.

Vår hållning är att det här förslaget är väldigt långtgående. Det kan bli väldigt stora komplikationer. Tanken är att vi ska lägga ut oerhört mycket information, till exempel beslut i olika domstolar, lagstiftning och väldigt mycket annat. Det är helt enkelt administrativt krångligt och väldigt mycket byråkratiskt krångel. Länderna skulle då vara skyldiga att

lägga ut detta. Risken är som sagt att det blir oerhört mycket administration.

Jag tror också att man måste föra en diskussion om att vi inte bygger upp parallella system. Dels har vi meddelandet om praktiskt samarbete, dels har vi det som vi diskuterade tidigare om det europeiska migrationsnätverket, dels finns det också ett samarbete på generaldirektörsnivå och dels har vi det här förslaget. Jag tror alltså att man måste se över alla typer av informationsutbyte och hur man ska göra det på det bästa och mest effektiva sättet.

Anf. 127 GUSTAV FRIDOLIN (mp):
Har vi fått det här dokumentet?

Anf. 128 ORDFÖRANDEN:
Nej, det är en lunchdiskussion. Vi fick information om det nu.

Anf. 129 GUSTAV FRIDOLIN (mp):
Men det finns ju uppenbarligen ett dokument från kommissionen?

Anf. 130 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):
Det kom ett fakta-PM till riksdagen som skickades över för två dagar sedan.

Anf. 131 ORDFÖRANDEN:
Det förs en diskussion. Frågan lär återkomma i så fall. Då är det en informationspunkt. Då godkänner vi informationen.

Anf. 132 GUSTAV FRIDOLIN (mp):
Vi klargjorde redan när frågan var uppe sist vår ståndpunkt i förhållande till den här typen av politik. Men eftersom regeringen verkar tycka att det här förslaget är för omfattande kommer man att säga ungefär rätt saker – kanske inte riktigt så hårt som det borde sägas, men ungefär rätt saker.

Anf. 133 ORDFÖRANDEN:
Det finns inga A-punkter eller övriga frågor.
Då tackar vi Barbro Holmberg med medarbetare. Trevlig helg!

Anf. 134 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar justitieministern och medarbetare välkomna. Vi räknar med att det hela går ganska fort så att vi hinner se Anja Pärson.

Anf. 135 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Herr ordförande! För mig är det fullständigt främmande att ta hänsyn till idrott.

Anf. 136 ORDFÖRANDEN:

Vi börjar hursomhelst med en återrapport, om det finns något att berätta. Varsågod!

Anf. 137 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Herr ordförande! Vi nådde en överenskommelse om artiklarna i förslaget om informationsutbyte mellan brottsbekämpande myndigheter och även om direktivförslaget om lagring av trafikdata. Det fanns ju en ambition att efter rådsmötet nå en ”första-läsnings-uppgörelse” med Europaparlamentet i denna fråga, vilket vi också lyckades med.

Vidare kom vi överens om en strategi för yttre förbindelser på området frihet, säkerhet och rättvisa, liksom om rådsslutsatserna om EU-stöd till narkotikabekämpning i Afghanistan. Vi gjorde även framsteg i flera civilrättsliga frågor. Bland annat nåddes en politisk överenskommelse om förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande. Vi kom också överens om vissa nyckelprinciper i direktivet om ett europeiskt småmålsförfarande.

Dessutom antogs EU-strategin för kampen mot terrorism samt strategin för att bekämpa radikalisering och rekrytering.

Anf. 138 LENNART HEDQUIST (m):

Det vore intressant att höra innebörden av den överenskommelse med parlamentet som du nämner. Det har ju sagts att parlamentet utbett sig en konsekvensanalys och att en sådan ska göras via kommissionen. Hur ligger det till med detta?

Anf. 139 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det ligger till så att de har godkänt förslaget. Det har de gjort.

Anf. 140 LENNART HEDQUIST (m):

Och hur ligger det till med konsekvensanalysen?

Anf. 141 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det känner jag inte till, men om de inte hade godkänt förslaget skulle vi på det här mötet inte ha kunnat ha uppe frågan. Men vi kan väl kontrollera den saken.

Anf. 142 ORDFÖRANDEN:

Vårt kansli försöker få fram uppgifter. Vi kan väl till att börja med godkänna återrapporten, och sedan återkommer vi under A-punktlistan till frågan om lagring av trafikdata, som vi då tar sist.

Den första punkten gäller tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser, Rom II.

Anf. 143 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Herr ordförande! Förslaget innebär att det införs enhetliga regler om tillämplig lag för privaträttsliga förpliktelser utanför avtalsförhållanden, i huvudsak skadeståndsansvar. Det är första gången som förslaget till Rom II-förordning diskuteras vid ett rådsmöte, och det är några delfrågor som är uppe för politisk överenskommelse.

Den kontroversiella och absolut viktigaste frågan berör tryck- och yttrandefrihet. Grundregeln i förslaget är att en fråga om skadestånd avgörs enligt lagen där skadan inträffar. Farlig verksamhet ska inte tjäna på att etablera sig i ett land med låga skadestånd.

Den principen är dock inte lämplig på alla områden. Ett sådant område är anspråk på grund av vad någon yttrat i tal eller skrift. För oss är det självklart att våra domstolar bara ska använda svensk lag i de här fallen. Vi kan inte låta gränserna för yttrandefriheten i vårt land bestämmas av andra länders lagar. Men andra länder har ett annat synsätt. Några lägger betoning på var skadan inträffar. Andra menar att det avgörande ska vara vilket land publikationen eller sändningen riktar sig mot. Meningarna är alltså delade.

Det föreslås en kompromiss. Den innebär att regeln ska anknyta till både skadevällare och skadelidande. I första hand tillämpas lagen där den skadelidande har sin hemvist om publikationen spritts där, i andra hand lagen där den som publicerar har sin hemvist. Det innebär, för att ge ett exempel, att om någon bor i Rom, anser sig kränkt av något i en bok som ges ut där och stämmer författaren som bor i Sverige så ska författarens ansvar i den svenska domstolen avgöras enligt italiensk lag.

För mig är detta absolut inte acceptabelt. Just nu talar mycket för att vi inte kommer att nå någon samsyn, och frågorna kan då uteslutas från tillämpningsområdet. Det vore ju den bästa lösningen. Då kan vi behålla vårt. Det diskuteras också alternativa lösningar, men jag kommer inte att säga ja till en lösning som innebär att svensk domstol i dessa fall ska tillämpa utländsk lag.

Anf. 144 INGVAR SVENSSON (kd):

Ja, det är en förständig inställning eftersom vi själva inte rätt upp förhållandena just när det gäller frågorna om privatlivet och så vidare. Det är alltså viktigt att inte gå med på överenskommelsen innan vi rätt upp våra interna förhållanden.

Anf. 146 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Som ni känner till har sedan tidigare genom förordningen fastställts ett förfarande för indrivning av obestridliga fordringar. Vid rådsmötet i december förra året nåddes politisk överenskommelse rörande själva artiklarna i förslaget. Överenskommelsen innebär bland annat att vi säkerställt att den svenska grundlagsfästa tryck- och yttrandefriheten lämnas oinskränkt.

Vi är nu även överens beträffande beaktandesatser och standardformulär. Det finns därmed en politisk överenskommelse om hela förslaget. Punkten kommer därför att vara en A-punkt vid rådsmötet. Det är troligt att det blir en överenskommelse med Europaparlamentet redan i första läsningen, och vi återkommer i så fall till frågan inför det slutliga antagandet i rådet.

Anf. 147 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Punkt 5, Ett europeiskt bevisupptagningsbeslut. Finns den kvar? Ja. Punkt 6 är dock struken.

Anf. 148 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Tanken här är att förenkla och snabba på vanligt straffrättsligt samarbete, alltså när åklagare och domstolar i medlemsstaterna hjälper varandra att hämta in bevis. Jag tycker att utfallet i förhandlingen så här långt är bra och kan redan i dag säga att vi kommer att få ett effektivt instrument. Bland annat införs tidsfrister när bevisningen måste lämnas över till en annan stat. Tiden är satt till max två månader. Det är en stor vinst med instrumentet. I dag tar det avsevärt längre tid.

Som ni ser har vi tagit upp flera frågor i promemorian till nämnden. Det har sedan visat sig att det bara är en fråga som vi nu ska försöka uppnå en politisk överenskommelse om. Några få frågor kommer däremot att återstå att lösa. Jag kan inte se att Sverige har några utestående problem.

Den fråga som vi ska diskutera på mötet gäller avskaffande av krav på dubbel straffbarhet. Här insisterar en medlemsstat på att vi ska definiera några brott enligt den så kallade listan, alltså den lista av brott där vi i sak är ense om att avskaffa kravet på dubbel straffbarhet. Vi vet inte exakt vad som är den medlemsstatens problem, men ytterst handlar det om att den staten vill vara säker på att brottet i den utfärdande staten inte ligger för långt från hur man kriminaliserar det i det egna landet.

Den staten vill att vi för fyra av de 32 brotten som finns i listan definierar brotten. Följden av det blir att den utfärdande staten är skyldig att hålla sig till definitionerna för att åberopa listan. Om den inte gör det kan den verkställande staten avslå bevisupptagningsbeslutet. Vi och övriga medlemsstater har motsatt uppfattning.

Syftet med listan är att överbrygga skillnader i staternas kriminalisering. Vi kan ha valt att kriminalisera brotten i listan på lite olika sätt. Om vi väljer denna modell innebär det en nyhet i förhållande till vad som

redan gäller i till exempel rambesluten om europeisk arresteringsorder och om frysning. Det är den utfärdande staten som själv avgör om ett brott kan hänföras till listan, om listan ska återöppnas.

När det gäller de nämnda redan antagna rambesluten har vi ansett att detta är en bra modell som ger uttryck för ömsesidigt erkännande. Det vore därför mycket olyckligt om vi nu började införa nya modeller som bygger på mer kontroll av varandras beslut och därigenom mindre ömsesidigt förtroende. Diskussioner pågår för att hitta en lösning för den här staten. Jag tror att en sådan är inom räckhåll, vilket för den skull inte innebär att vi förstör de förhandlingsresultat som vi hittills uppnått.

Sammanfattningsvis tycker jag att rambeslutet nu har ett bra innehåll. Några frågor återstår dock. Förhoppningsvis har de löst sig till RIF-rådet i april så att vi kan avsluta förhandlingarna om instrumentet.

Anf. 149 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Punkt 6 är struken. Punkt 7 gäller EG-domstolens dom av den 13 december 2005.

Anf. 150 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det är en uppföljning av en dom från EG-domstolen. Det handlar om en dom från den 13 september förra året. Genom domen ogiltigförklarade EG-domstolen rådets rambeslut om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser eftersom det enligt domstolen rätteligen borde antagits inom första pelaren som ett direktiv.

Vid det informella RIF-rådet i januari diskuterades domen och meddelandet för första gången på ministernivå. Det visade sig då att såväl medlemsstater som kommissionen intog en ganska försiktig hållning när det gällde att dra slutsatser om domens framtida konsekvenser. De flesta medlemsstater framhöll att domen lämnar många frågor obesvarade och att man framöver får ta ställning till frågan om den korrekta rättsliga grunden i varje enskilt fall.

I Coreper har man diskuterat vissa handlingsprinciper i rådsarbetet för att säkerställa enhetlighet och konsekvens för det fall att framtida direktivförslag från kommissionen även kommer att innehålla straffrättsliga bestämmelser och därmed eventuellt hamna i andra rådskonstellationer än RIF-rådet. Diskussioner i Coreper har dock visat att det är svårt att lägga fast några sådana principer.

I det dokument som nu är aktuellt har man angivit några mycket översiktliga förhållningsregler. Jag har inget att erinra mot dessa. En översyn av förhållningsreglerna kommer att ske nästa år när effekten av domen möjligen är klarare. Det troligaste är därför att denna dagordningspunkt blir ganska kortfattad.

Jag kan tillägga att det för svensk del handlar om att säkerställa enhetlighet och konsekvens i den straffrättsliga regleringen. Den huvudsakliga samordningen bör dock ske internt i huvudstäderna. Beslutsprocessen bör inte onödigtvis tyngas med nya moment.

Anf. 151 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Anf. 152 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Jag vill korrigera rubriken något. Det handlar inte om säkerhetsarrangemang utan om hur vi ska begränsa människohandel och prostitution under fotbolls-VM i Tyskland. Det har ju kommit uppgifter om att det finns risk för att dessa ökar i samband med turneringen. Detta har uppmärksammats i både riksdagen och Europaparlamentet.

Vi vill alltså ha en diskussion om hur vi tillsammans kan se till att fotbolls-VM inte utnyttjas så att det sker en ökning av människohandeln för sexuella ändamål under turneringen. Jag har också skrivit ett brev om detta till den tyske inrikesministern.

Anf. 153 KARIN GRANBOM (fp):

Jag vill bara säga att det är mycket bra att justitieministern tar initiativ till detta. Det har han fullt stöd för.

Samtidigt vill jag ställa en fråga. Jag har för mig att justitieministrarna inför de olympiska spelen i Aten blev informerade om säkerhetsläget. Sker detta även nu? Jag tänker på att vi i dessa tider faktiskt måste skydda oss mot terrorism och andra stora problem.

Anf. 154 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Jag vill säga att det är jättebra att justitieministern också tar upp frågan med ansvariga jurister. Även manliga nätverk har haft uppe denna fråga. Det är jättebra att man fokuserar på den.

Anf. 155 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Den frågan kommer att diskuteras. Jag ville bara hålla isär dessa två frågor. Svensk polis är redan involverad i bland annat säkerhetsarrangemanget.

Säkerhetsarrangemanget består egentligen av två delar. Det gäller naturligtvis risken för terrorism, men tävlingarna kommer – tyvärr – säkert även att störas av personer som kommer dit och påstår sig vara supportrar men i stället är där i annat ärende. I det samarbetet är också svensk polis involverad. Egentligen talar vi alltså om tre olika saker.

Anf. 156 ORDFÖRANDEN:

Då godkänner vi informationen.

Sedan har vi SIS II.

Anf. 157 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Utvecklingen av det nya Schengen informationssystem, det som brukar kallas SIS II, fortsätter. Enligt planeringen ska det nya systemet tas i bruk i mars 2007. Jag är medveten om att tidtabellen för såväl de rättsliga instrumenten som för den tekniska utvecklingen och den nationella anpassningen är pressad. Det är emellertid viktigt att SIS II sätts i drift i enlighet med tidsplanen. Det nuvarande systemet är närmast skrotfärdigt och har som bekant inte kapacitet att inkludera de nya medlemsstaterna

när de ska bli operativa Schengenmedlemmar. Det är därför viktigt att stödja ordförandeskapet i dess strävan att föra processen framåt.

Ordförandeskapet har inför RIF-rådet lagt fram ett förslag om hur det fortsatta arbetet med SIS II ska bedrivas rörande rättsliga aspekter, tekniska implikationer på central nivå, nationell anpassning och förvaltning. Jag kan ställa mig bakom förslaget. Det är väl avvägt.

Ordförandeskapet vill också diskutera den långsiktiga lösningen för förvaltningen. Jag har ingen klar preferens i dagsläget. Det viktiga är att vi hittar en kostnadseffektiv och operativt ändamålsenlig lösning. Jag vill avvakta en mer djupgående analys av de möjligheter som står till buds innan jag tar ställning.

Anf. 158 KARIN GRANBOM (fp):

Jag har en fundering kring den fortsatta förvaltningen. Det är mycket viktigt att den fungerar eftersom de uppgifterna definitivt inte får läcka ut; det är ju fråga om mycket känsliga uppgifter. Ett förslag handlar om att en eventuell ny byrå skulle kunna ta hand om förvaltningen. Jag tycker att man ska vara försiktig med att starta nya myndigheter, som det här handlar om. Därför skulle jag vilja flagga för att man bör fundera lite extra innan man väljer alternativet ny byrå.

Anf. 159 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Jag kan bara säga att det handlar om fyra olika alternativ, nämligen förvaltningen av Europol och av Frontex, alltså den europeiska gränsbyrå, förvaltningen av kommissionen samt av en ny byrå. Det är de olika alternativ som diskuteras.

Jag kan också principiellt säga att det många gånger finns en alltför stor ambition att starta nya instrument. Det som vi påpekar är just att det inte är nya instrument som behövs utan bättre utnyttjande av dem som finns.

Anf. 160 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Om vi inte har fler övriga frågor går vi in på A-punkterna om trafikdata. Vår kanslichef Ingrid Larén Marklund har en kommentar.

Anf. 161 Kanslichefen INGRID LARÉN MARKLUND:

Jag har inte hittat någonting om en konsekvensanalys. Däremot kan jag peka på att det i en not till Coreper, som vi fått från departementet, står att resultatet av Europaparlamentets omröstning avspeglar kompromissöverenskommelsen mellan institutioner och bör därför vara godtagbar för rådet. Det finns också ett utkast till ett gemensamt uttalande av rådet och kommissionen, där man talar om att medlemsländerna ska följa upp genomförandet av direktivet. Det är vad vi kan hitta just nu.

Anf. 162 ORDFÖRANDEN:

Ska vi ta ledamöternas frågor först, eller ska vi ta föredragningen?

Anf. 163 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Låt mig bara säga att vi ännu inte vet helt säkert om det blir en A- eller B-punkt, eller rättare sagt en så kallad falsk B-punkt. Alla länder är överens, men det kan hända att någon vill lämna en synpunkt. Vi vet alltså inte.

Jag vet inte om jag ändå ska säga någonting om detta. Ni känner ju till bakgrunden. Tanken är att vi ska fullfölja det här på det sätt som tidigare sagts. Jag tror att jag stannar där.

Anf. 164 ORDFÖRANDEN:

Frågan var uppe i nämnden senast, tror jag, i november. Vi har sagt okej till den, gett ett mandat.

Anf. 165 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Jag måste ställa en fråga. Det känns konstigt att frågan står som A-punkt här. Man kan läsa att Europaparlamentet godkänt förslaget. Jag tolkar det så att man gjort en överenskommelse, och i den överenskommelsen har Europaparlamentet efter lång debatt sagt att man måste genomföra en konsekvensbeskrivning som omfattar alla frågor som hör till den inre marknaden och konsumentskyddet. Det har ju inte skett, och därför tycker jag att det är konstigt att man tar det som en A-punkt och bara fattar beslut. Det känns som att ni kör över EU-parlamentet, alltså att demokratin kommer i andra hand.

Det är min tolkning, och jag vill inte ge stöd till att justitieministern åker ned och tar det som en A-punkt. Jag tycker att man borde lyfta upp frågan och vänta tills konsekvensbeskrivningen är genomförd.

Anf. 166 LENNART HEDQUIST (m):

Också vi hade fått information om att överenskommelsen innefattade en utvärdering och en konsekvensanalys. I och för sig kan man inte göra en utvärdering förrän det har varit i ebb ett tag. Däremot borde man belysa konsekvenserna ytterligare. I det avseendet förefaller det mig – om beslutet är som det angivits i noten – att man, innan man fattar det slutliga beslutet i ministerrådet, bör ha någon form av plan eller riktlinjer för hur utvärderingen eller konsekvensanalysen ska tas fram. Konsekvensen av detta bör vara att Sverige anger att frågan lyfts upp till en B-punkt och inte bara ligger som en A-punkt, vilket nu är fallet.

Anf. 167 ORDFÖRANDEN:

Av uttalandet framgår att man ska göra en utvärdering. Jag vet inte om det är det som parlamentet hänvisar till.

Anf. 168 JAN ANDERSSON (c):

Jag har ingen fråga utan snarare ett förtydligande av de ståndpunkter som vi tidigare har haft; vi är av integritetsskäl starkt emot detta. Det är välkänt sedan tidigare, och jag ska därför inte förlänga sammanträdet med att argumentera.

Anf. 169 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Jag ska inte heller förlänga det hela, utan jag instämmer i det som tidigare sagts. För egen del har jag fått en del sms och förfrågningar från våra kamrater i Bryssel. De lyfter upp precis de frågor som tagits upp här, och därför behöver jag inte göra det en gång till. Jag instämmer i det som sagts.

Anf. 170 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Min fråga gäller implementeringen. Sverige kommer alltså att begära förlängd tid – 18 månader till. Implementeringstiden skulle alltså bli tre år. På departementet avser man att tillsätta en utredning just för att det är krångligt. Det tyder på att det antagligen finns ganska omfattande och svåra problem kring detta, som vi kanske borde veta lite mer om. Jag undrar om ministern kan ge några synpunkter på det.

Anf. 171 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det ska självklart utvärderas och göras en konsekvensanalys på det sätt som sagts tidigare. Frågan skulle över huvud taget inte kunna tas upp om inte Europaparlamentet hade godkänt den. Det är självklart att det kommer att göras. Sedan är det alltså inte klart om det är en A- eller B-punkt.

När det gäller Hillevi Engströms fråga vill jag säga att det är riktigt att man, om man så vill, ska ha möjlighet att ha längre tid på sig. Gång efter annan säger EU att det ska ske inom väldigt snäva tidsramar. Vi brukar protestera mot det. Som exempel kan jag nämna att Sverige, när vi ingick en överenskommelse om arresteringsordern, sade att vi behövde tid i varje fall fram till den 1 januari 2004. Vi blev väldigt kritiserade för det. Det ansågs att vi tog för lång tid på oss och att vi inte prioriterade frågan.

När det sedan blev den 1 januari 2004 visade det sig att Sverige, liksom en del andra länder, hade genomfört det hela medan majoriteten, varav en del hörde till dem som hårt kritiserat Sverige för att vara för långsamt, inte hade gjort det. Vi måste stå upp för att vi i EU ska ha tider som innebär att samtliga länder klarar detta, inte bara en del.

Det här innebär inte någon förändring för vår egen del; vi har redan påbörjat det arbetet. Men det är inte bra för förtroendet för EU att man gång efter annan missar de tider som man själv sätter upp. Jag har hört kolleger säga att det är bättre att vi har snäva tider och sedan får vi se hur det går. Det tycker jag är ett fullkomligt felaktigt synsätt.

Jag anser alltså att det ska finnas en möjlighet att, tillsammans med en del andra länder, ha ytterligare 18 månader på sig. Vi ska också komma ihåg att alla länder har det här systemet. Som system är det inte något nytt. Överenskommelsen innebär att man även fortsättningsvis ska bevara uppgifter men under stramare regler och inte bara efter operatörernas faktureringsbehov. Hela riksdagen har för övrigt ställt sig bakom detta.

Sedan är det riktigt att vi tillsammans med teleoperatörerna ska hitta den bästa lösningen och den bästa lagstiftningen så att det också passar med andra länders. Då tycker vi att det ur demokratisk synvinkel är lämpligt att få ett ordentligt utredningsförslag. Det ska även ta hänsyn till bland annat teleoperatörernas förslag för att sedan kunna presenteras i ett

Anf. 172 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Jag tycker att det är konstigt, herr ordförande, att justitieministern inte vet om det är en A- eller B-punkt. Om vi från EU-nämnden rekommenderar ministern att ta upp frågan och göra den till en B-punkt kommer den upp till debatt på ministerrådet. Annars gör den inte det. Då sker beslutet i tystnad. Ni accepterar det.

Jag tycker inte att det är så brådslande med själva beslutet. Eftersom justitieministern säger att man vill förlänga tiden med 18 månader kan det ju inte vara så akut. Då bör man väl kolla hur Europaparlamentet ställt sig, om det nåtts en överenskommelse. Det är mycket viktigt, för annars tror jag att frågan kan bli väldigt inflammerad. Hur ser ministern på det? Har du möjlighet att ta upp det på rådet?

Anf. 173 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Jag instämmer i det som Sjöstrand just sade. Frågan jag har är: Varför kommer Sverige att begära förlängningen på 18 månader när det tydligen är så angeläget att det hela går fort? Det är inte min uppfattning att alla länder redan har lagring av e-post och Internettrafik. Så är det väl inte? Det stämmer att teleoperatörerna lagrar för faktureringsändamål, men det andra har vi faktiskt inte. Eller?

Anf. 174 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Jag behöver inte upprepa det som Sven-Erik Sjöstrand sade utan i stället anknyta till vad Hillevi Engström sade om lagstiftningen och också lite grann till vad Thomas sade.

18 månaders förlängning är en ganska lång tid, och med tanke på den utveckling som sker inom tekniken tror jag att det här är ungefär som att lagstifta om vinden. Man får ändra sig praktiskt taget varje dag. Det här är nog en sådan lagstiftning som kommer att stå öppen ganska länge och innebära många förändringar om man ska kunna följa med i teknikutvecklingen. Jag har faktiskt förståelse för att man vill avvakta ända upp till 36 månader, men om 36 månader behöver vi nog diskutera en annan lagstiftning.

Anf. 175 INGVAR SVENSSON (kd):

Herr ordförande! Jag måste nog reda ut problemet något. Jag tror nämligen att det är osannolikt att rådet skulle begå något formellt fel i att ta upp en frågeställning som är behandlad i Europaparlamentet. Vi har ju rättsliga sekretariat som bedömer frågorna, och jag utgår från att om det beslutats om en utvärdering eller konsekvensanalys den då borde avse förslaget när det väl trätt i kraft. Man kan ju inte utan vidare göra en konsekvensanalys av ett förslag, så att säga utöver den debatt man har.

Sedan är det intressant att lyssna på dem som är emot förslaget. Nu invänder de mot att tiden för den svenska lagstiftningen förlängs.

Anf. 176 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Jag kan bara hålla med om det som sägs. Det var framför allt intressant att höra att Leif Björnlof var orolig för att det tar för lång tid. Vi lovar att detta inte har förändrat vår tidsplan; jag skojar lite. Tanken är inte att det *ska* ta längre tid utan att det ska finnas möjlighet till det. Jag tycker, som sagt, att det är viktigt att vi från svensk sida ser till att överenskommelserna nås och att överenskommelserna om tidpunkterna också hålls. Det är ett oskick att bestämma tider om man vet att alla länder inte kan hålla dem. För vår del kommer det här arbetet att fortsätta som förut.

Av de rapporter som vi fått framgår att det inte är beslutat om det ska vara en A-punkt eller en falsk B-punkt. Det finns inga skillnader i sak annat än att Irland kan vilja göra ett uttalande om det, men de accepterar hela överenskommelsen. Då kan vi inte från svensk sida komma och på lösa grunder säga att det ska vara på det ena eller andra sättet. Det skulle innebära att vi påstår, precis som Ingvar Svensson sade, att de har gjort ett allvarligt formellt fel genom att ta upp den här frågan.

Låt oss säga så här: Vi kan väl alla se till att få bättre klarhet i frågan och så fort vi får möjlighet återrapportera till nämnden. När vi är där kan jag naturligtvis också se till att vi får lite mer information och återkomma till nämnden.

Anf. 177 ORDFÖRANDEN:

Vi ser fram emot den informationen. Det här är i första hand en fråga mellan rådet och Europaparlamentet, men vi ser hursomhelst fram emot informationen.

Jag konstaterar sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Inga övriga frågor? Inga fler A-punkter? Nej. Då tackar vi justitieministern och medarbetare. Trevlig helg!

1 § Jordbruk och fiske.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	1
Anf. 3 ULF HOLM (mp).....	2
Anf. 4 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	2
Anf. 5 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 6 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	2
Anf. 7 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v).....	2
Anf. 8 ORDFÖRANDEN.....	3
Anf. 9 ANNELIE ENOCHSON (kd)	3
Anf. 10 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	3
Anf. 11 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 12 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	4
Anf. 13 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 14 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	4
Anf. 15 JAN ANDERSSON (c)	5
Anf. 16 LENNART FREMLING (fp).....	6
Anf. 17 LARS LINDBLAD (m).....	6
Anf. 18 JAN ANDERSSON (c)	7
Anf. 19 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	7
Anf. 20 ORDFÖRANDEN.....	7
Anf. 21 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	7
Anf. 22 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v).....	8
Anf. 23 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	8
Anf. 24 ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 25 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	9
Anf. 26 ANNELIE ENOCHSON (kd)	9
Anf. 27 BÖRJE VESTLUND (s)	9
Anf. 28 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	10
Anf. 29 Departementsrådet IRÉNE NILSSON CARLSSON	10
Anf. 30 ANNELIE ENOCHSON (kd)	11
Anf. 31 Jordbruksminister Ann-Christin Nykvist (s)	11
Anf. 32 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 33 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	11
Anf. 34 ORDFÖRANDEN.....	11

Anf. 35 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s).....	11
Anf. 36 ANNELIE ENOCHSON (kd).....	11
Anf. 37 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s).....	12
Anf. 38 ORDFÖRANDEN	12
Anf. 39 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s).....	12
Anf. 40 ORDFÖRANDEN	12
2 § Utbildning, ungdom och kultur (Utbildning).....	14
Anf. 41 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 42 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON	14
Anf. 43 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 44 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON	14
Anf. 45 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 46 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON	14
Anf. 47 PER BILL (m).....	15
Anf. 48 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON	15
Anf. 49 PER BILL (m).....	15
Anf. 50 ORDFÖRANDEN	16
Anf. 51 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON	16
Anf. 52 ANNELIE ENOCHSON (kd).....	16
Anf. 53 NYAMKO SABUNI (fp).....	16
Anf. 54 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON	16
Anf. 55 Ämnessakkunnige PETER JOHANSSON	17
Anf. 56 ULF HOLM (mp).....	17
Anf. 57 NYAMKO SABUNI (fp).....	17
Anf. 58 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON	18
Anf. 59 ORDFÖRANDEN	18
Anf. 60 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON	18
Anf. 61 PER BILL (m).....	18
Anf. 62 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON	18
Anf. 63 PER BILL (m).....	19
Anf. 64 ULF HOLM (mp).....	19
Anf. 65 AGNETA LUNDBERG (s)	19
Anf. 66 ULF HOLM (mp).....	19
Anf. 67 ORDFÖRANDEN	19
Anf. 68 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON	19
Anf. 69 ORDFÖRANDEN	19
Anf. 70 Statssekreterare KERSTIN ELIASSON	20
Anf. 71 PER BILL (m).....	20
Anf. 72 ANNELIE ENOCHSON (kd).....	20
Anf. 73 ORDFÖRANDEN	20
3 § Utbildning, ungdom och kultur (Ungdom).....	21
Anf. 74 ORDFÖRANDEN	21
Anf. 75 Statssekreterare AGNETA KARLSSON	21
Anf. 76 ORDFÖRANDEN	22
Anf. 77 Statssekreterare AGNETA KARLSSON	22
Anf. 78 ORDFÖRANDEN	22
Anf. 79 Statssekreterare AGNETA KARLSSON	22
Anf. 80 PER BILL (m).....	22

Anf. 81	NYAMKO SABUNI (fp)	23
Anf. 82	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	23
Anf. 83	Statssekreterare AGNETA KARLSSON	23
Anf. 84	PER BILL (m)	23
Anf. 85	Statssekreterare AGNETA KARLSSON	24
Anf. 86	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 87	Statssekreterare AGNETA KARLSSON	24
Anf. 88	NYAMKO SABUNI (fp)	24
Anf. 89	Statssekreterare AGNETA KARLSSON	24
Anf. 90	ORDFÖRANDEN	25
4 §	Rättsliga och inrikes frågor	26
Anf. 91	ORDFÖRANDEN	26
Anf. 92	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	26
Anf. 93	GUSTAV FRIDOLIN (mp)	27
Anf. 94	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	27
Anf. 95	ORDFÖRANDEN	27
Anf. 96	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	28
Anf. 97	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	28
Anf. 98	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	28
Anf. 99	ORDFÖRANDEN	28
Anf. 100	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	28
Anf. 101	JAN ANDERSSON (c)	29
Anf. 102	GUSTAV FRIDOLIN (mp)	29
Anf. 103	CARL B HAMILTON (fp)	29
Anf. 104	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	29
Anf. 105	GUSTAV FRIDOLIN (mp)	30
Anf. 106	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	31
Anf. 107	ORDFÖRANDEN	31
Anf. 108	CARL B HAMILTON (fp)	31
Anf. 109	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	31
Anf. 110	ORDFÖRANDEN	31
Anf. 111	GUSTAV FRIDOLIN (mp)	31
Anf. 112	ORDFÖRANDEN	32
Anf. 113	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	32
Anf. 114	ORDFÖRANDEN	32
Anf. 115	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	32
Anf. 116	GUSTAV FRIDOLIN (mp)	33
Anf. 117	ORDFÖRANDEN	33
Anf. 118	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	33
Anf. 119	ORDFÖRANDEN	33
Anf. 120	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	34
Anf. 121	CARL B HAMILTON (fp)	34
Anf. 122	GUSTAV FRIDOLIN (mp)	35
Anf. 123	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	35
Anf. 124	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	35
Anf. 125	ORDFÖRANDEN	35
Anf. 126	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	35
Anf. 127	GUSTAV FRIDOLIN (mp)	36
Anf. 128	ORDFÖRANDEN	36
Anf. 129	GUSTAV FRIDOLIN (mp)	36
Anf. 130	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	36

Anf. 131	ORDFÖRANDEN	36
Anf. 132	GUSTAV FRIDOLIN (mp)	36
Anf. 133	ORDFÖRANDEN	36
5 §	Rättsliga och inrikes frågor (Rättsliga)	37
Anf. 134	ORDFÖRANDEN	37
Anf. 135	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	37
Anf. 136	ORDFÖRANDEN	37
Anf. 137	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	37
Anf. 138	LENNART HEDQUIST (m)	37
Anf. 139	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	37
Anf. 140	LENNART HEDQUIST (m)	37
Anf. 141	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	38
Anf. 142	ORDFÖRANDEN	38
Anf. 143	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	38
Anf. 144	INGVAR SVENSSON (kd)	38
Anf. 145	ORDFÖRANDEN	39
Anf. 146	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	39
Anf. 147	ORDFÖRANDEN	39
Anf. 148	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	39
Anf. 149	ORDFÖRANDEN	40
Anf. 150	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	40
Anf. 151	ORDFÖRANDEN	40
Anf. 152	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	41
Anf. 153	KARIN GRANBOM (fp)	41
Anf. 154	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	41
Anf. 155	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	41
Anf. 156	ORDFÖRANDEN	41
Anf. 157	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	41
Anf. 158	KARIN GRANBOM (fp)	42
Anf. 159	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	42
Anf. 160	ORDFÖRANDEN	42
Anf. 161	Kanslichefen INGRID LARÉN MARKLUND	42
Anf. 162	ORDFÖRANDEN	42
Anf. 163	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	43
Anf. 164	ORDFÖRANDEN	43
Anf. 165	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	43
Anf. 166	LENNART HEDQUIST (m)	43
Anf. 167	ORDFÖRANDEN	43
Anf. 168	JAN ANDERSSON (c)	43
Anf. 169	LEIF BJÖRNLOD (mp)	44
Anf. 170	HILLEVI ENGSTRÖM (m)	44
Anf. 171	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	44
Anf. 172	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	45
Anf. 173	HILLEVI ENGSTRÖM (m)	45
Anf. 174	LEIF BJÖRNLOD (mp)	45
Anf. 175	INGVAR SVENSSON (kd)	45
Anf. 176	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	46
Anf. 177	ORDFÖRANDEN	46